

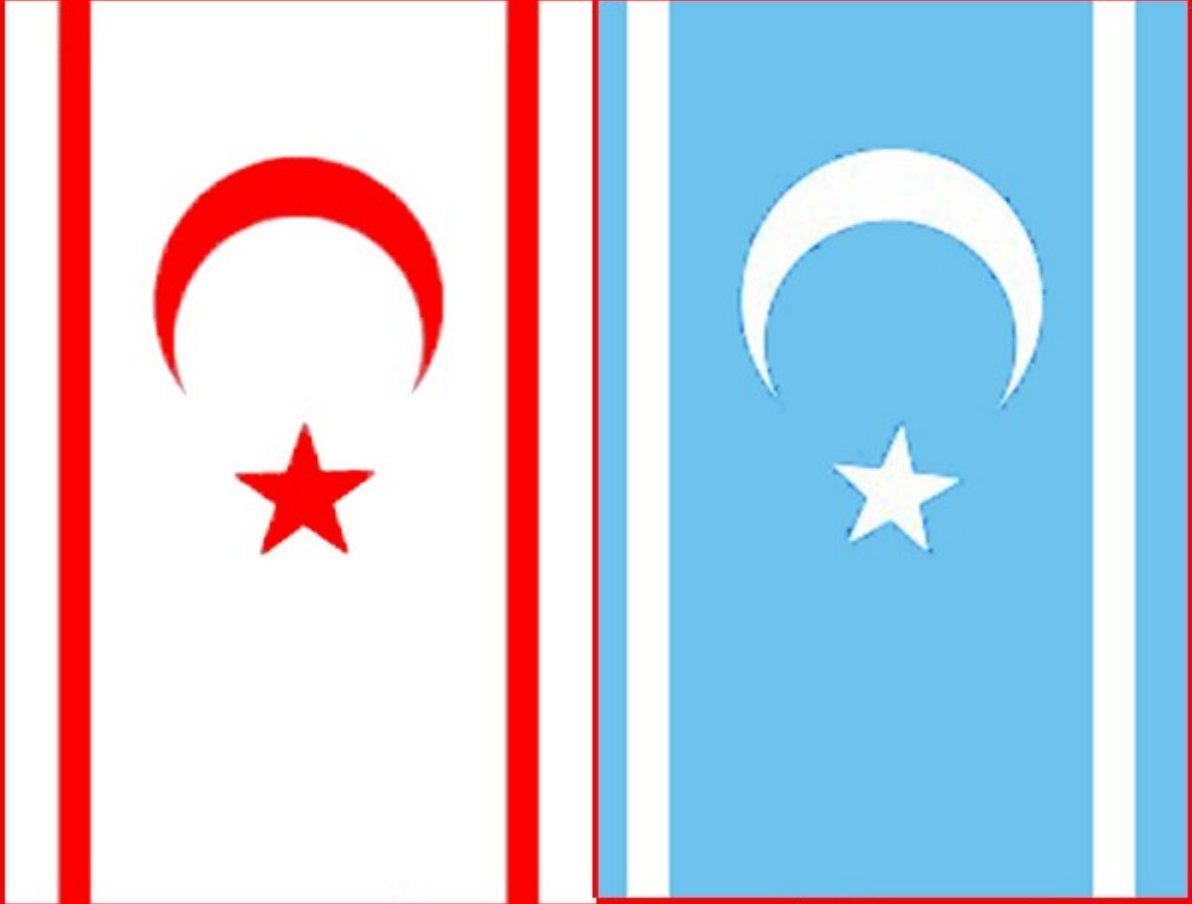

BOZAKKURT

Şubat 2005
14. Sayı

TÜRKÇÜ DERGİ

YÜZDE YÜZ TÜRK OLDUĞUN GÜN CİHAN SENİNDİR !

Hatt-ı müdafaa yoktur, sath-ı müdafaa vardır.
O satıh bütün vatandır. Vatanın her karış toprağı
şehit kanı ile sulanmadıkça, o yer terk edilemez!

K. Atatürk

Adalar Denizinden Altayların daha
ötesine kadar bütün Türk gençliğine....

Yer bulmasın gönlünde ne ihtiras, ne haset.
Sen bütün varlığına yurdumuzun malısın.
Sen bir insan değilsin; ne kemiksin, ne de et;
Tunçtan bir heykel gibi ebedi kalmalısın.

Izdırap çek, inleme... Ses çıkarmadan aşın.
Bir damlacık aksa da, bir aczdır göz yaşın;
Yarı yolda ölse de en yürekten yoldaşın
Tek başına dileğe doğru at salmalısın.

Ezilmekten çekinme... Gerilmekten sakın!
İradenle olmalı bütün uzaklar yakın,
Dolu dizgin yaparken ülküne doğru akın
Ateşe atılmalı, denize dalmalısın.

Ölümlerden sakınma, meyus olmaktan utan!
Bir kere düşün nedir seni dünyada tutan?
Mefkuresinden başka her varlığı unutan
Kahramanlar gibi sen, ebedi kalmalısın...

Sen ne elde ve dilde gezen billur bir sağrak,
Ne de sıska bir göğüse takılan bir çiçeksin;
Senin de bu dünyada nasibin var: Savaşmak!..
Kayalarla güreşip dağlarda öleceksin.

Yoldaşlık ederekten gökte güneşle, ayla
Aşarsın tepe, ırmak; yürürsün ova, yayla...
Hayata ne biçimde geldinse bir borayla
Daha sert bir kasırga içinde biteceksin.

Kızıl Elma uğrunda kılıç çekince kından
Bahtiyarlık denen şey artık geçmez yakından;
Mesut olup gülmeyi sök, çıkar hatırlından.
Belki öldükten sonra bir parça güleceksin.

Yüz paralık kurşunla gider “Hayat” dediğin;
“Tanrı Yolu” uzaktır; erken kalk, sıkı giyin.
Yazık, bütün ömrünce o kadar özlediğin
Güzel Kızıl Elma’na varmadan öleceksin.

Belki bir gün çöllerde kaybedersin eşini,
Belki bir gün ağlarsın kaçtı diye karına.
Işıksız kulübende boranın eşiğini
Dinleyerek çıkarsın bir ümitsiz yarına.

Gün olur ki mertliğin uğrar kahpe bir hınca;
Namert bir el arkandan seni vurur kadınca;
Bir gün sabrın tükenir... Silahını kapınca
Haykırarak çıkarsın yurdunun dağlarına...

Hayatın kamçısıyla sızar derinden kanlar,
Senin büyük derdinden başkaları ne anlar?
Vicdanını Paris’e, Moskova’ya satanlar,
Küfür diye bakarlar senin dualarına.

Hey arkadaş! Bu yolda ben de coşkun bir selim,
Beraberiz seninle, işte elinde elim.
Seninle bu hayatın gel beraber gülelim
Ölümüne, gamına, tipisine, karına...

Atandan kalmış olan kılıcı iyi bile,
Onu bütün gücünle vuracaksın çağında.
Savaş...Bunun tadını ey Türk sen bulamazsın,
Ne sevgili yanında, ne baba ocağında.

Savaşmaktan kaçınır, kim varsa alını kara;
Kan dökmeyi bilenler hükmeder topraklara...
Kazanmanın sırrını bilmiyorsan git, ara
“Çanakkale” ufkunda, “Sakarya” toprağında.

Siyasette muhabbet... Hepsi yalan palavra...
Doğru sözü “Kül Tegin” kitabesinde ara...
Lenin’den bahsederse karşında bir maskara
Bir tebessüm belirsin sadece dudağında.

Yatağında ölmeyi hatırlından sök, çıkar!
Döşegin kara toprak, yorganındır belki kar...
Sen gurbette kalırsan, ben ölürsem ne çıkar?
Ruhlarımız buluşur elbet Tanrıdağı’nda...

Mukadderat isterse seni yoldan çevirsin,
Sen hele bu yollarda yıpranarak aşın da,
Varsın bütün ömrünce bir an nasip olmasın
Yorgunluğunu gidermek serin bir su başında.

Bir gülüşten ne çıkar, ne çıkar ağlamaktan?
Kullar kancıklık eder, bela bulursun Hak’tan.
Gün olur ki bir yudum su ararsın bataktan,
Gün olur ki bir tutam tuz bulunmaz aşında.

Bir çığ gibi yürürsün bir lahza durmaksızın,
Bir ilahi kaynaktan geliyor çünkü hızın.
Duygular ölmüştür... Tapınılan bir kızın
Bir füsün bulamazsın gözlerinde, kaşında.

Izıtrabı kanına kat da göz kırpmadan iç!
Varsın gülsün ardından, ne çıkar, bir iki piç...
Bu varlık dünyasında yalnız senin hiç mi hiç
Bir şeyin olmayacak... Hatta mezar taşın da...

BOZKURT

Türkçü Gençlik Dergisi

ŞUBAT 2005

Yıl: 2 Sayı: 14

Sahibi

Ozan RUHSATİOĞLU

ozan@turan.tc

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Oğuz KARAHAN

oguz@turan.tc

Yazı Kurulu

İsa Akif YÜMNÜ

İlhan KURTKAN

Ahmet KÜÇÜKEL

Atilla İDİL

MURAT TÜRKMENATA

Temsilciler

Azerbaycan: Sevinç Mammadova

Kazakistan: Fazılbec Mustanov

Yayın Danışmanı

TONYUKUK

İletişim Bilgileri

www.turan.tc

turan@turan.tc

Ayda Bir Yayınlanır.

Kaynak göstermek şartı ile alıntı yapılabilir. Tüm hakkı Türk Irkına aittir.

Dergimiz şu an yalnızca internet üzerinden yayımlanmaktadır. Türkçülerin desteği ile dergimiz büyüyecek ve Turan'ın her köşesine ulaşacaktır.

Kapak Resmi: Kıbrıs - Türkmen

4 MİLLİ DEĞERLER ve MİLLİ RUH

H.Nihal ATSIZ

6 57. ALAY ve MUSUL SANCAĞIMIZ

Ozan RUHSATİOĞLU

7 VAKTİYLE BİR ATSIZ VARMİŞ (2)

Oğuz KARAHAN

9 AVRUPA BİRLİĞİNİN KAYNAKLARINDAN YUNAN-ROMA MEDENİYETİNE BİR BAKIŞ

Ahmet KÜÇÜKEL

11 SON SERDENGEÇTİ; DENKTAŞ

Hüseyin MÜMTAZ

14 DEMOKRASİ OYUNUNDA TÜRKMENLER

Murat TÜRKMENATA

18 HERKES HADDİNİ BİLECEK!

Atilla İDİL

20 SEÇİMLERDEN SONRA IRAK

Dr. Abdullah MANAZ

21 TÜRK ALEMİNDE TÜRKLÜK ŞUURU

Nejdet SANÇAR

23 İYİ UYKULAR TÜRKİYE

Altay GÖKBÖRÜ

24 ELÇİBEY'İN DÜŞÜNCE SİSTEMİ

Metanet AZİZGİZİ

26 DÜNYANIN İLK UZAY ÜSSÜ BAYKONUR KAZAKİSTAN'IN GURURUDUR

Fazılbec MUSTANOV

MİLLÎ DEĞERLER ve MİLLÎ RUH

■ H.NİHAL ATSIZ

Yahya Kemal, Ziya Gökalp'la olan manzum bir şakalaşmasında: "Kökü mâzide olan atiyim" demişti. Bu dört kelimelik mısra, yaşamak kabiliyeti olan bütün milletler için değişmez bir düsturdur. Maziye unutsak, atsak, inkâr etsek bile kökümüz, aslımız oradadır. Manevî kanımızda, yani ruhumuzda olan istidatların, iyi ve kötü her şeyin genleri oradan gelmektedir. Onları bilmek, kusurlu olanları düzeltmek milletteki yaşama inancının şartı, kanunudur.

Maziye küçük görmekten hiçbir şey çıkmaz. Onu aşağılamak yanlış bir düşüncedir. Yeni doğmuş bebeği çirkin, akılsız, âciz diye sevmemek, onun sonra ne güzel bir şey olacağını düşünmeden yapılan nasıl bir haksızlıksa, kusurları olan maziye sevmemek de öylece yanlış bir davranıştır.

Gerçi mazinin sisli ufuklarındaki şanlı ve büyük perdenin arkasında sönük ve korkunç başka perdeler de vardır. İnsanın henüz insanla hayvan ortası bir yaratık olduğu zaman hiç de övünülecek bir çağ değildir. Fakat ne yapalım ki bu böyledir. Yaratıcı kudretin bize çizdiği kaderdir. Onu değiştirmek kimsenin elinde değildir.

Övüncümüz, millet veya kavim olduğumuz zamanlardan başlar. Çünkü artık yasa içinde, düzenle, erdemle, yardımlaşma ile, teşkilâtla, fedakârlıkla, savaşta ölümü göze almakla yaşanan bir hayat başlamış, yaşamak güzelleşmiştir. Bu güzel hayatın da çirkin tarafları yok mudur? Elbette vardır. Fakat bir aksak mısra için güzel bir şiir nasıl atılamazsa, sesi çok çirkin olan bir kemancı kızın sanatı nasıl inkâr olunamazsa, bir ameliyatta hastayı öldüren birinci sınıf bir doktor nasıl büyük hekim olmaktan çıkmazsa bir millet de mazisindeki çirkin taraflar yüzünden sıfıra indirilemez.

Bir insanın tek bir sözüne, bir eskrimcinin bir hamlesine, bir kumandanın bir muharebesine bakarak da hüküm verilemez. Hüküm vermek için o insana, o sporcuya, o kumandana topyekûn bakmak gerekir.

Atatürk'ün büyük kumandan olduğunda kimsenin şüphesi yoktur. Ama Birinci Cihan Savaşı'nın sonunda Suriye'de yenildi.

Gazi Osman Paşa da büyük kumandandır. O da yenildi. Hem de tutsak düştü. Bunlarla Atatürk'ün ve Gazi Osman Paşa'nın büyük kumandan olmak vasfı gider mi? Gitmediğine en büyük senet, Moskof Çarı'nın Gazi Osman Paşa'ya kılıçla gezmek müsaadesini vermesi, İngilizlerin de Çanakkale Savaşı hakkındaki resmî tarihlerinin başında Atatürk'e yaptıkları ithaftır.

Mehmet Emin Yurdakul'un dediği gibi: Milliyetler mazilerden akıp gelen sellerdir.

Mazide eşsiz bir güzellik vardır. Çünkü artık bir daha geriye gelmeyecektir. Çünkü orada hep ölümler yaşamakta ve suçlarından sıyrılmış olarak yalnız büyüklükleriyle bize bakmaktadır. Mazi güç kaynağı, fazilet ırmağıdır.

Milletlerin, mazilerine sınıksız sarılmaları elbette boşuna değildir. Toprak altından çıkan şekilsiz taş parçalarını değerlendirmek, tek duvarı kalmış bir yapıyı ayakta tutmak için didinmek bir yaşama savaşı, köklü olmak ülküsünün görünüşüdür.

İskoçlar o acayip eteklikleri herhalde elâlemi kendilerine güldürmek için giymedikleri gibi İspanyollar da boğa güreşlerini vahşet olsun diye yapmıyorlar.

Millet hayatındaki vazgeçilmez unsurlardan biri de müziktir. Bazılarının dediği gibi müzik iptidâî insanın istisnasından doğmuş olsa bile artık güzel sanatların bir bölümü olarak hayata girmiştir. Çıkmaz, çıkarılamaz.

Biz de tâ Hunlar çağından, yani milâttan önceki yüzyıllardan beri bir saray ve ordu mızıkası olduğu tarihî kayıtlarla bilinmektedir. Bir millî marş, bir askerî beste, melâli anlatan bir parça yahut neşeli bir ezgi fertleri, toplulukları, milletleri ruhlandırır, bazen kendinden geçirir. İnsanlar müzikle duygulanırlar, sevinirler, bazen de ağlarlar.

Türk müziği, cihan devleti kurmuş bir milletin ruh olgunluğunu gösteren ağırbaşlı bir müziktir. Tabîî, onun her parçasına güzel denemez. Batı müziğinin her parçasına da denilemeyeceği gibi...Güzelin tarifi pek çoktur. Çünkü güzelin tartısı ve ölçüsü yoktur. Görende, duyanda büyük estetik tesir yapan şey güzeldir.

Bu sebeple bir Türk'ün güzel bulduğu şeyle bir Batılı'nınki, bazen bir olsa da, çok defa aynı değildir.

Bizim müziğimizin büyük üstadlarından biri "İtrî"dir. Millî ruhu terennüm etmiş, Türk'ün duygusunu dile getirmiştir. İtrî bir mazidir, semboldür. Türk müziğinin devidir.

Türk Milleti günün birinde Müslümanlığı bıraksa bile nasıl Süleymaniye'yi sevecekse, müziği de hangi yolu ve yönü alırsa alsın İtrî'yi de öyle kutlayacaktır. İtrî bir mukallid yani bir çalgıcı değil, bir yaratıcı yani bir bestekârdır.

Durum bu iken 27 Kasım 1971 tarihli Milliyet'te "Devlet Sanatçısı" Bayan Suna Kan'ın İtrî'yi de, tek sesli müzik dediğimiz Türk musikisini de yerin dibine batıran yazısını okuyunca hayretler içinde kaldık. Usta bir kemancı olan Suna Kan vaktiyle bir hârika çocuktuk. Demek artık hârikalığı giderken sadece çocukluğu kalmış. Tek sesi hakir görmek nedir?

Sindirilmemiş bir yükselmenin eseri... Müziğin ileri veya geri oluşunu yalnız tek ses veya çok sesle açıklama pek çocuksu bir izah değil mi? Caz müziği de çok seslidir ama bu, onu bayağı bir takırtı olmaktan kurtarmıyor.

Ney de tek sesli bir müzik aletidir. Ancak ney, tarihimizde sadece bir müzik aleti olarak değil, aynı zamanda şanlı bir silâh olarak da yer almıştır. Çünkü, tahtından indirildikten sonra bir odada tutuklu bulunan III. Selim, çoğu gayrı Türk kölelerden meydana gelen bir kalabalığın, kendisini öldürmek üzere, odasına saldırdıkları sırada ney çalmakta idi ve kendisini o tek sesli müzik aleti ile savunmuştu. Suna Kan'ın küçümsediği kavuklu adamların çaldığı tek sesli mehterle ülkeler açıldı, teşkilât kuruldu ve İngiliz Toynbee'nin yer yüzünde kurulmuş iki buçuk imparatorluktan biri diye vasıflandırdığı Osmanlı İmparatorluğu'nun kültürü ve medeniyeti yüzyıllarca yaşadı (öteki imparatorluk Roma, yarım olanı da İngiliz İmparatorluğu'dur).

Muhteşem bir tarihin müziğini küçük görmek o muhteşem maziye de küçük görmek, kendisini bu milletten saymamaktır. Suna Kan, 22-23 Aralıkta Devlet konser salonunu "müzelik eserler" işgal5 ederse Devlet Sanatçılığı unvanını iade edecekmiş.

Etsin!.. Bu dünyaya bir Suna Kan gelmeseydi Türk milleti hiçbir şey kaybetmezdi. Girmesiyle de kaybedecek değildir. Çünkü, o nihayet usta bir çalgıcıdır ki kendisinden daha usta olanlar da vardır.

Fakat dünyaya bir İtrî gelmeseydi Türk ırkının müzik yönü bugünkünden biraz daha aşağıda kalacaktı. Çünkü, O, gerçek sanatkâr, yani bestekârdı.

Bir de her şeye Atatürk'ü karıştırmakla davalar çözümlenmez. Suna Kan'ın yaşı Atatürk'ün müzik hakkında konuşmalarını ve sözlerini bilecek kadar fazla değildir. Herhalde kendisine öğretenler var.

Şunu asla unutmasın ki Atatürk tek sesli müziği sevmeseydi, sofrasında bu müzikle şarkılar söyletmez, kendisi de söylemez, hatta Zeybek havası çaldirıp bizzat oynamaz ve tek sesli besteler söylesin diye Safiye Ayla'yı çağirtıp getirmezdi.

Millî değerlerin modası geçebilir, müzelik olabilirler. Fakat yine saygı görürler. Beethoven de müzeliktir ama hakaret görmüyor, baş tacı ediliyor. Bugünkü Avrupa'nın insanlıktan çıkmış gençleri Beethoven'i dinleyip anlıyor mu? Onlar ancak Pop müziği denen vahşi seslerle zıplıyorlar. Fakat Beethoven'in tarihte aldığı yeri sarsamıyorlar, sarsamazlar.

Suna Kan'ın hücumlarına rağmen de İtrî tarihteki yerini almıştır, yıkılmaz. Hafif keman yayı ile vurarak üç yüzyıllık taş anıtı devirmeye imkân yoktur. O, millî ruhtan bir parçadır ve Türk ırkı yaşadıkça dimdik ayakta duracaktır.

20 Aralık 1971

Ötüken, 1972, Sayı: 92

57. ALAY ve MUSUL SANCAĞIMIZ

SİZİ OZAN RUHSATI OĞLU ama benim günler ozan@gozume uyku girmiyor diyebilirim. Sürekli düşünüyorum ... Biz bunu hak etmiş miydik? Düşünüyorum ...

Atatürk'ün : “Ben size taarruz emretmiyorum, ölmeyi emrediyorum. Biz ölünceye kadar geçecek zaman zarfında, yerimize başka kuvvetler ve komutanlar kaim olabilir.” emrini yerine getirerek son eri de şehadet şerbetini içene kadar savaşan, adeta ölüm gibi gözüken ölümsüzlüğe koşan 57. Alayı ... ve şimdi tek kurşun atmadan sancağımızı yağıya çiğnetenleri.

Kötü afyonlanmışız, o kadar ki olanlara sessiz kalırsak deve kuşu gibi başımızı kuma gömerek beklersek bu ateş çemberinden sağ salim çıkacağımızı düşünecek kadar şaşpallaşmışız.

Çözüm nedir? Çözüm siyasi değil askeridir. Vücudun bir takım organları çürümüşse ve diğer hayati organlara zarar vermeye başlamışsa ilaçla tedavi, temiz hava, bol güneş ve hatta meditasyon vs gibi yöntemler ile kaybedecek zaman yoktur. Ehil bir cerrah tarafından kangrenin tez elden kazanması gerekir.

Amerika ile karşı karşıya gelirmişiz. Beyler zaten Amerika ile karşı karşıyasınız. Hem içeride hem de sınırın hemen ötesinde, göremiyor musunuz?

Sam amcanın 4 eli yok ki hepimizin birden kafasını kopartsın. Sıraya dizmiş işini görüyor. Sizde “not tutmakla” meşgulsünüz ... siz şuna “dikkatle izliyoruz” , “not ediyoruz” yerine **sıramızı bekliyoruz** desenize. Sahi siz sekreterliğe neden bu kadar özeniyorsunuz ?

Neden korkuyorsunuz beyler? Hayat bu kadar tatlı mı sizin için ? Ölüm bu kadar korkunç mu? Peki demirden korkan trene biner mi? Neden bu trene bindiniz beyler?

Korkunun ecele faydası olmayacağı gibi, ecel de öyle çok korkulacak bir şey değildir. Çok basit, biz buradayken o burada değil, o buradayken biz burada olmayacağız.

Yaşım henüz 29, genç yaşıma rağmen esaret altında geçen 29 yıl bana zul geliyor, sizi bu kadar hayata bağlayan nedir ?

Amerikan askerlerinin postalları yatak odalarınıza girdiğinde mutlu mu olacaksınız? Sahi, mutluluk nedir sizin için?

Hiç kusura bakmayın hak ettiniz. Siz sıradan vatandaşlar değilsiniz, senelerce bugün için yetiştirildiniz. Bu millet 3. sınıf bir hayat sürerken helalinden 1. sınıf olmasa da kendisinden kat be kat iyi imkanlar sundu sizlere... Sadece bugün için, sadece boynu bükük dolaşmamak için ve o gün geldi siz susuyorsunuz. Finansal literatürde buna batık yatırım denir.

“Biz her göreve hazırız siyasi güç emretsin gidip yapalım” demekle olmuyor beyler, unuttuysanız hatırlatalım biz Kurtuluş savaşını Damat Feritlere rağmen verdik ... yani o zaman da onlar hükümetti.

Bu ay bu kadar, zira sözün bittiği yerdeyiz. Göreve talipseniz başımızın tacısınız ve hem yasa gereği hem de gönülden emrinizdeyiz. Değilseniz gelecek ay tekrar görüşürüz.

Yazımı gerçek asker Atatürk'ün mertlik dersi veren bir sözü ve Atsız Beğ'in dizeleriyle bitirmek istiyorum.

“Türk Milleti'nin haysiyeti, kendine güveni ve kabiliyeti çok yüksek ve büyüktür; böyle bir millet esir yaşamaktansa yok olsun evladır. Öyleyse; Ya İstiklal Ya Ölüm!”

Gün olur ki mertliğin uğrar kahpe bir hınca;

6 Namert bir el arkandan seni vurur kadınca;
Bir gün sabrın tükenir... Silahını kapınca
Haykırarak çıkarsın yurdunun dağlarına...

VAKTIYLE BİR ATSIZ VARMIŞ (2)

■ OĞUZ KARAHAN

oguz@turanc

Geçtiğimiz ay, birinci bölümünü yayımladığımız Vaktiyle Bir Atsız Varmış adlı yazımıza kaldığımız yerden devam ediyoruz.

Yazımızın birinci bölümünü okuyamayanlar için özetlemekte fayda görüyorum. Birinci bölümde; Atsız'ın ülkü yolunda sarf ettiği ömrü ile geçen asrın en büyük fikir adamı olduğunu belirttikten sonra; karakteri, düşünce sistemi, olaylara bakışı, hayat ve ölümü yorumlayışı gibi pek çok husus ile özgün olduğuna temas etmiştik. Onun uçmağa varışından sonra dünyaya gelmiş olan bugünün Türkçü gençlerinin, onu görememiş olmalarına üzülmelerini, mühim olanın, Atsız'ın yolunda Türkçülük bayrağının altında tavizsiz yürümek olduğunu dile getirmiştik.

Kişiler için hayat tarzı, millet için mazinin derinliklerinden süzülüp gelen ve gen havuzunun içine dökülerek gelecek nesillere taşınan bir bilgi ve kültür birikimi olan Türkçülük ülküsünün, akla dayanan ve günü geldiğinde eskimeye mahkum olan iktisadi görüşler, devlet felsefeleri veya siyasi ideolojiler ile karşılaştırılmaz olduğunu ortaya koymuştuk. Çünkü Türkçülük, akıldan önce gönül meselesidir. Gönül pınarının, akıl ağacını beslediği ölçüde fikirler ortaya çıkar.

Binlerce yılın birikimi olan Türkçülük, milleti oluşturan fertlerin gönlünde ne kadar yer bulmuş ise, milletin ilerlemesi için gerekli olan icraatlar da o derece başarılı ve faydalı olur. Gönül pınarı, akıl ağacını beslemez iken ağacın yemiş vermesini beklemek akılsızlık değil de nedir? Akıl ağacının verimli olmasının baş şartı, ağacı gönül pınarının gözesinden çağlayan su ile beslemektir.

Türk milletinin bugün muzdarip olduğu, dermansız kaldığımızı hissettiğimiz toplum hastalıklarının sebebi, Türklerin genelinde gönül pınarının, bırakın çağlamayı, kuruma raddesine gelmiş olmasındandır. Türk gönülleri Türkçülükle coşma-dığı için bugün bütün bu rezilliklerle yüz yüzeyiz.

Cumhuriyetin ilk on beş yılı neden efsaneleştirilir hiç düşündünüz mü? Pek çok kişi bunu, Gazi'nin şahsına bağlayarak Atatürk'ün kült yapılması serüveni içine katılırlar. Gazi Paşa'yı Atatürk yapanın, onun ülküsü olduğunu, ince bir ayarla gözden kaçırmaya uğraşan ve bu halleriyle Türklüğün hayrına çalışmayanların emellerine hiç istenmediği halde hizmet ederler. Cumhuriyetin ilk on beş yılı içerisinde Türk milletinin hayata geçirdiği büyük atılım, efsaneleştirilmeye layıktır. Çünkü, yokluklar içerisinde kazanılan İstiklal Savaşı Türk milletinin gönül pınarının önünde birkaç asırdır set oluşturan ne varsa kaldırmış ve Türkçülük, fertlerin gönüllerine dolmuştu. Türkler, çağlayan gönülleri ile o icraatları gerçekleştirdiler.

herkesten daha çok besleyen ve milleti o doğrultuda yönlendiren kişi Gazi Paşa olduğu için biz ona ATATÜRK diyoruz.

Maksadım yanlış olmasın, Atsız'ın büyüklüğünü kanıtlamak amacıyla M. Kemal Atatürk'ü referans gösterecek değilim.

Bir büyüğün büyüklüğünü ispat için başka bir büyükle kıyaslamak sağlıklı bir düşünce tarzı değildir. İki büyüğü de büyük yapanın Türkçülük olduğunu göstermiş olmak yeterlidir.

Gök Alp'tan bu yana Türkçülerin kullandığı uranlardan biri "Fertler ölür, millet yaşar" şeklinde dile getirilen görüştür. Vatan şairi Namık Kemal, nasıl ki vatandan büyük değilse, aksine Namık Kemal'i büyük yapan Vatan aşkı ise, Atsız'ı veya ondan önce yaşamış ülkü devlerini büyük yapan da Türkçülüğün, özünde ise Türk milletinin büyüklüğüdür. Türk milleti; yer yüzünün en büyük, en şerefli, en yüksek milleti olduğu için Türkçülük de başka milletlerin milli ülkülerinden daha büyük, daha yüksektir. Büyüklüğümüzü çekemeyenler, iç ve dış düşmanlar, bu sebeple Türk gönüllerinden Türkçülüğü çıkarmak için izmleriyle ve hizipleriyle Türk gönüllerine set çekiyor.

Türkiye'nin; son yıllarda büyük bir kültür erozyonu ile karşı karşıya olduğunu, Türk milletinin uyuşturulduğunu gerek BOZKURT yazarları gerekse çeşitli yayın organlarında fikirlerini açıklayan yazarlar söylemektedir. Örnekler gösterildi, sebepler sıralandı. Türkçü gözüyle meseleye baktığımızda da, sebep olarak Türk gönüllerinin Türkçülükle yeterince dolu olmamasını açıkça görüyoruz. Gönünde gereken coşku olmayan vücut, beyne ilham veremez hale gelir. Göz görmeyince gönül katlanır diye bir atalar sözü var, gerçi bu konu için söylenmemiş fakat halimizi anlatmak için bire bir uyuyor. Gözümüzü başka şeylere o kadar dikmiş durumdayız ki, bize karşı gelişen tehlikeleri bile göremez hale gelmişiz. Göz görmeyince de gönül katlanmak mecburiyetine düşmüş; bayağı diziler, evlendirme programları, futbol tartışmaları, Amerika'yla ilişkilerimiz tek konuya indirgenemez gariplikleri, köpek sosyetesinin eğlenmesine imrenmeler almış başını yürümüş. Dün Çinlinin ipek kumaşı varmış, bugün de bunlar...

Çare Türkçülüktedir. Türkleri belki binlerce yıldır büyüten, besleyen, birleştiren, kalkındıran, şahlandıran, milli şahsiyet ve disiplin aşıl原因, şuur veren tek ve değişmez ülküdedir.

Kün tuğ bolgıl, kök kurıkan yani bugün ki deyişle güneş tuğumuz, gök çadırımız olsun buyruğunu veren Oğuz Kağan'dan başlayan Türkçülük ülkümüz, yukarıda da belirttiğimiz üzere; Türk milletinin gen havuzunda birikip gelecek nesillere aktarılan, milletin varlığının kaynağı olduğu kadar kişiler için de bir hayat tarzıdır. Gönünde Türkçülük olan kişi, onlarca felaketin içerisinden geçse de asla ümitsizliğe kapılmaz. Yeni gelecek felaketlerin hiç birinin, atalarımızı Ergenekon yurduna hapseden, Türklüğü yok olma tehlikesiyle karşılaştıran o büyük felaketten daha kötü olamayacağını bilir. Türk kişisi, şanlı Türk Budun'un kim olduğunu, Tanrı'nın Türk'ü ne sebeple ve ne şekilde yarattığını, hangi şartlardan geçerek bugünlere geldiğini bilmelidir. Türkçü, bunları bildiği için ileri atılmakta da diğer Türklerden önce gelir. Türk soyunun üstünlüğüne inandığı için, bilimde ve teknikte yahut refah düzeyinde bugün için önüne geçmiş diğer milletlere karşı aşağılık duygusu ile değil rekabet hırsı ile doludur. Bütün hareketleri ona göredir. Türkçünün gönünde; büyüme hırsından başka

ihtiraslara yer olmadığı için aklını da en iyi şekilde kullanır. Gerektiğinde Bilge Kağan gibi, gündüz oturmadan - gece uyumadan Türk milleti için çalışabilme azmine sahiptir. Türkçü; iyi bilir ki, karşısına hangi şekil ve adla gelirse gelsin, Türk milletini felakete sürükleyen olaylar, kişilerin milli köklerinden uzaklaşması neticesinde ortaya çıkar. Sonrasında, tarihin defalarca göstermiş olduğu üzere, iç düşmanların ihaneti ve dış düşmanların hileleri sayesinde palazlanır. Hiçbir Türk hanedanı savaş kaybedilip yıkılmamıştır. Türk kişisi nefisini yok sayıp yalnız Türklük için çalıştığı ölçüde Türk milleti ve Türk devleti varlığını sürdürecektir. Türkçüler vardır ve bunu yapmaya muktedirler.

Vaktiyle bir Atsız varmış. Doğumunun üzerinden 100, vefatının üzerinden ise tam 30 yıl geçmiş. 70 yıllık ömründe ok gibi doğru olmuş, bir kez olsun yay gibi eğilmemiş. Gönü Türkçülük ile dolu imiş. Gönül pınarından akan suyla beslediği akıl ağacının yemişlerini, yani Türkçülüğün en güzel biçimde anlatıldığı makalelerini, romanlarını, hikayelerini ve şiirlerini yazmasını Türk milletine olan sevgisi sağlamış. Gönünde Türk sevgisi, aklında Türklerin birliği hedefi bulunmayanların boşuna yaşadıklarına inanırmış. Atsız öyle büyük bir adammış ki; tek korkusu Türk milletinin zelil durumlara düşme ihtimali, tek ihtirası Turan'ın bir gün mutlaka kurulacağına olan inancı imiş. Türkleri esir görmek ise onun tek kederi imiş. Soydaşları esaret altında olan Anadolu Türklerinin fikren esarete doğru yönelmiş olmaları ise içini parçalamış. Türk'e düşman olan kim varsa karşısına çıkmış, Türklüğün zararına olan neyi gördüyse ifşa etmiş. Köprü geçmek gibi bir ihtirası hiç olmadığı için aylara hep isimleriyle hitap etmiş. Bu sebeple sürgün edilmiş, mesleği elinden alınmış, tutuklanmış, zulüm görmüş, zindana konmuş. Hiçbir engel onun Türkçülük bayrağı altında yürütmesine mani olamamış. Böyle yaşamış, böyle ölmüş.

Rivayet odur ki, şimdi Tanrı Dağında imiş. Irkımızın kahramanlarının toplandığı kurultay çadırına girmiş. Türkçülük bayrağının Türkeli'nin üzerinde dalgalanacağı, kaderinde zafer olduğundan endişe etmeyen komutanların yönettiği orduların Tanrı Dağı'nın eteklerini bürüyerek gerçekleştireceği askeri yürüyüşün olacağı günü, o otağda beklemiş.

Tanrı Türk'ü Korusun!

AVRUPA BİRLİĞİNİN KAYNAKLARINDAN YUNAN-ROMA MEDENİYETİNE BİR BAKIŞ

■ AHMET KÜÇÜKEL

ahmet@turanc.com

Hem Avrupa Birliği taraftarı hem de bu yok oluşa karşı olan biz ve bizim gibilerin tezlerinde; Avrupa Birliğinin kültür temelleri açıklanırken eski Yunan ve Roma medeniyetleri ve Hristiyan kültürünün esas alındığını görmekteyiz.

Bu konuda, "Türkiye Avrupa İlişkilerinde Kültür ve Medeniyet: Tarihsel ve İdeolojik Kökenler" makalesinde Sedat Laçiner "Denebilir ki bu denemeler, Avrupa Birliği fikrinin ilk nüveleriydi ve temelinde Türkleri dışlayan değerler yatıyordu. Örneğin 15. ve 16. Yüzyılda Polonyalılar ve Habsburg İmparatorluğu yöneticileri kendi politikalarını savunmak için Avrupalı değerleri Türklere karşı koruyan kendileri olduğunu, bu nedenle kendilerine destek olunması gerektiğini söylemekteydi. Kısacası Avrupa Hristiyanlığı kavramı daha seküler bir forma ulaşmasına rağmen Hristiyanlık bir kültür ve ortak değerler olarak Avrupalı kimliği içindeki yerini kaybetmedi. Paul'un deyişiyle "Bir çok Avrupalıya göre, Hristiyanlık Avrupalı olabilmenin en önemli şartını oluşturmuyordu." 17. Yüzyılda büyük bir Avrupa Birliğinin planlarını yapan William Penn, Türklerin de -eğer isterlerse bu birlik içerisinde yer almasının bir tek şartı olduğunu, bunun da dinlerini değiştirmeleri olduğunu söylüyordu. Bu algılamının Rönesans ve Aydınlanma'dan sonra bile devam ettiğini görüyoruz. Örneğin ünlü tarihçi Fernand Braudel Avrupalılığı, ateist bile olsa, Hristiyanlıkla özdeşleştiriyor: "*Bir Avrupalı, ateist bile olsa, çok derin bir şekilde Hristiyan geleneğinden alır köklerini*". Braudel, Batı Hristiyanlığını Avrupa düşüncesinin en önemli parçası sayıyor.⁴⁸ Bu değerlendirmelere göre gerçek Avrupalı Yunan, Roma ve Hristiyanlık medeniyetlerinin çocuğudur, hatta gerçek anlamda Hristiyan olmasa da. Örneğin Erasmus Avrupa uluslarını Türklere karşı yeni bir haçlı seferine çağırırken Hristiyanlık'tan ziyade Hristiyan Avrupa uluslarının tek bir medeniyetin çocukları olduğuna vurgu yapıyor, ortak değerlerin altını çiziyordu.

Tarihçi Coles'e göre Türkler ile Avrupalılar arasındaki bu düşmanlığın temelini oluşturan temel sorun "Avrupa'nın varolma nedeniydi."

Zeus ve Ganymedes

Mesut Yılmaz'ın AB kamuoyundaki Türkiye konusunda yanlış bilgiye dayalı temel hatalar makalesinde, "**Eğer Avrupa medeniyeti, Yunan felsefesinin, Roma hukukunun ve Judo-Hristiyan değerlerin mirasçısı ise**, bugün Türkiye'de bulunan Küçük Asya'yı dışlamak zordur: Antik Yunanistan, Truva'yı, Efes'i, yani Atina'nın karşısındaki Ege Denizi'nin öteki tarafını içine alıyordu. Roma İmparatorluğu'nun doğu sınırı, Ankara'nın doğusundan geçiyordu ve bugün Aziz Paul, Kıbrıs'ın karşısındaki 100 bin nüfuslu Tarsus'un Türk Musevisi olabilirdi." Tezini öne sürmektedir ve tabiki bu makaleye cevap ayrı bir makale konusudur diyerek geçiyoruz.

Prof. Dr. Ümit Özdağ ise bu konuya Türk tarihinin ve geleceğinin jeopolitik çerçevesi makalesinde şöyle deyinmektedir: "Türkiye'nin jeopolitik ilhak politikası peşinde koştuğu Avrupa Birliği içinde iki farklı proje çarpışmaktadır. Bu projelerden birisi Alman-Fransız ekseninin Hollanda ve Kuzey Avrupa ülkeleri ile birlikte sürdürdüğü AB'yi federal yapılı, süper güç kimlikli, bir "Avrupa Birleşik Devletleri"ne dönüştürmesini hedeflemektedir. Bu proje **Yunan-Roma -Hristiyan kültür kimliği üzerinde yükselen bir Avrupa kimliğini** hedeflemektedir. Bu projenin gerçekleşmesi durumunda Avrupa Birliği üyesi ulus-devletler zayıflayarak federal yapılara dönüşecekler ve "bölgeler Avrupası" Avrupa Birleşik Devletlerinin temelini oluşturacaktır. Bu projede AB gelecekte ABD'ye meydan okuyan bir süper güç olarak tasarlanmaktadır."

Avrupa Birliğinin temellerinin bu üç unsur üzerinde yükseldiğinin örneklerini verdikten sonra bizim yazımızın konusu Yunan/Roma kültür kimliğinin temeli mitolojilerine; buna başlamadan şunu da belirtmek gerekir ki Yunan ve Roma'nın tanrıları aynıdır ancak isimleri ve verilen önem bu iki topluluk arasında farklıdır. Örneğin Yunanlıların Ares'i pek seilmeyen çılgın savaşların ve amaçsız kıyımların tanrısı olarak adlandırılırken –burada şunu eklemeyen geçemeyeceğim anlaşılacağı üzere amaçlı kıyım olabilmekte- Romalılar ki onlar Ares'e Mars der onu büyük saygı değer tanrılardan saymaktadır. toplumda kimi çevirseniz Zeus kimdir diye size eski yunanlıların tanrısı der, doğrudur da ancak zeus neden Zeus'tur ne yapmıştır yada diğer tanrılar Hera, Apollon, Aphrodite (Afrodit, hani Banu Alkan ama emin olun alakası yok)

Rheia Kronos'a Zeus yerine taş verirken

Hepsini her şeyi ders anlatır gibi anlatacak değiliz ancak birazcık tüm bu “tanrıların tanrısı” olan Zeus’tan söz edeceğiz: Zeus’un tanrılık tanımı tanrıların tanrısı, tanrıların ve insanların yaratıcısıdır. Zeus’un dedesi Uranos (gök) kendini yerinden edecekleri korkusuyla tüm çocuklarını yer altına hapsediyordu karısı Gaia (toprak ana) çok üzülmüyordu bu duruma çocuklarıyla bir tuzak kurmaya çalıştı kocasına ama Kronos kurnazdı korkmuyordu babasından annesi bir tırpan yaptı Kronos’a babası gelince annesiyle yatmaya Kronos sol elini uzattı ve sağ elindeki tırpanla babasının hayalarını kesti hayalar denize düştü ve hayalardan çıkan köpüklerden Afrodit doğdu. Kronos babası gibi kendi çocuklarının da kendini yerinden edeceğinden korkup her doğanı yiyordu. Annesi Rhea, Zeus doğunca onun yerine bir taş kundakladı ve babası Kronos’a verdi Zeus diye, gizlice büyüyen Zeus babasına savaş açtı ve yendi. Sonra Kardeşi ve resmi karısı Hera’yı elde etti. Hera’yı elde etmesi de ilginçtir; bir kış günü üşüyen bir kuş kılığında girdi ona acıyan Hera onu göğsüne bastırıp ısıtmak istedi bu fırsatı kaçırmayan Zeus onunla birleşmek istedi ancak Hera kabul etmedi evleneceği vaadiyle ondan istediğini aldı. Zeus onu bir çok kez aldattı hem de kimlerle. Evli kadınlardan hoşlandıklarını hayvan kılığında girerek ya da Artemis’in rahibelerinden Kallisto’yu Artemis kılığında girerek... (ki dünyada bilinen ilk lezbiyen ilişkidir)

Tabii yalnız kadınlarla değil. Ganymedes vardır Frigya kralı Tros’un oğlu ölümlü insanların en güzeli Zeus onu bir kartal kılığında girerek kaçırmıştır.

Roma ve Yunan evlerinde harem ve selamlıklar vardı ancak erkek ve kadının birbirini görmemesi işte ayıp, mahrem gibi bir ahlaki yada yasal kanundan değil, erkekler daha rahat homoseksüel ilişkide bulunsun bu tuhaf lanetli(çünkü Zeus Prometyus’a bela ve ceza olsun diye kadını vermişti) yaratıklar (kadın) ayakları altında bulunmasın amacıyla yapılmıştır, çünkü onlar zamanında kadınlar atlardan daha değersizdiler.

Tüm tanrıların bu gibi akla hayale gelmez ilişkileri birbirleriyle kavgaları, insanları kıskançlıkları.

Konuyu bağlamak gerekirse yukarıda pek azından bahsettiğim Yunan ve Roma medeniyetinin temelleri budur. A.B. demek bunların torunları bu zihniyeti bir kült olarak benimsemiş insanlar topluluğu demektir. Sezar’ın hakkı Sezar’a diyerek şunu da belirtmeden geçemeyeceğim. Hristiyanlık Avrupa’nın ahlak seviyesini Roma ve Yunan medeniyetlerine göre yükseltmiştir, ancak bunları bilinç altlarında tutarak sanırım pagan, Vandal ve vahşi bir zevk almaya devam etmektedirler.

Yazıyı belli bir seviyede tutmaya çalıştım, seviyeyi ancak bu kadar yükseltebildim desem daha doğru olur.

SON SERDENGEÇTİ; DENKTAŞ

■ HÜSEYİN MÜMTAZ

Ser, baş demektir kıymetli okuyucu. Dolayısı ile “Serdengeçti”, kolaylıkla “kelleyi koltuğuna almış kişi” olarak düşünülebilir.

Son Osmanlı, son bozkurt, son mücahit, son serdengeçti, son “tilki”... Yahut “son ileri gözetleyici”.. Bu aralar siz Türk milletinin çıkarlarını gözeten başka “Türk büyüğü” görebiliyor musunuz etrafta?

Yok yine o ünlü “*nerede o çağlar ki / analar kurt doğururdu / Hilkat insan çamurunu/ destanlarla yoğururdu*” tiradına başlayacak değilim. Anaların şu sıralar neler doğurduğu belli.. Belli de acaba Denktaş bu sefer yine şapkadın tavşan çıkaracak mı?

50 değil, 150 değil, 1500 tilkinin kuyruğunu birbirine değdirmeden kafasının içinde dolaştırabilecek mi? Çünkü bu sefer hakikaten hayli zor, en zor bir işe kalkmış durumda.

Bir koltuğa üç karpuz sığdırıyor. Devletin yıkılmasını önlemeye çalışıyor, Hayrettir ilk defa bunun için anavatandaki iktidarla da boğuşuyor ve bunları yaparken içeride de iç politikayı şekillendirmeye çalışıyor. Denktaş’ın bu üç urup kumaştan üç yetişkine takım elbise çıkarma becerisi olup olmadığını yakın bir gelecekte beraberce göreceğiz.

Kıbrıs’ın kuzeyinde iki hayati seçim arka arkaya. Bu haftasonu milletvekili genel seçimi ve Nisan’ın 17’sinde de Cumhurbaşkanlığı seçimi.

Denktaş çok uzun bir süredir, “Artık Cumhurbaşkanlığına aday değilim” diyor. “Devlet yok ediliyor üstelik bunu ilk defa anavatan iktidarı da istiyor. Ben hem anavatan iktidarına ters düşmem, hem devletin satışına imza atamam, Cumhurbaşkanı olarak buna tanık olamam, Alay sancaklarının dürülüp Girne veya Magosa’dan gemiye bindirilmelerine tahammül edemem” diyor. Doğru diyor. Ama bir taraftan da yeni seçilecek Cumhurbaşkanı ve milletvekillerinin, ettikleri yemine sadık kalmalarını; millettten de ettiği yemine sadık kalacak olanları seçmesini istiyor.

Nasıl olacak bu iş?

Çünkü Cumhurbaşkanlığı ve milletvekili yeminlerinde öncelikle devletine sadakat var. Devletin ve milletin ferahı ve mutluluğu için çalışmak var. Oysa şu anki meclisin yarısı ettiği yemine ihanet eden kişilerden oluşuyor ve üstelik yeniden adaylar.

Cumhurbaşkanlığına, bu hainlerden birisinin seçilme ihtimali de yine “fifty-fifty”.

O halde bizi bırakıp nereye gidiyorsun Rauf Bey?

Yerine; ettiği, edeceği yemine sâdık birinin geçeceğine bu kadar mı eminsin?

İç politikayı manipüle ederken; İstiklâl Marşı söyleme özüllü, “Türk’üm” diyemeyen, “Türkiye benim anavatanım” dedirttiremediğimiz, Türk askerini işgalci olarak gören Talat’ın Cumhurbaşkanlığı seçimlerini kazanmayacağını; partisinin koalisyon ortağı olup Akepe’nin türküsünü çağırmayacağını nasıl taahhüt ediyorsun? Ediyor musun? Eğer öyleyse helâl olsun..Ama ya değilse?

2003’ün 3 Kasım’ında Türkiye’de Akepe iktidara gelmişti, 17 Aralık’ında KKTC’de de onun paralel örgütü CTP. Bu radikal dinci ve doktriner Marksist iki parti şaşılacak bir işbirliği konusu buldular; Kıbrıs’ın kuzeyindeki Türk devletinden kurtulmak.

Görünür amaçları; daha müreffeh bir yaşam için AB’ye girmek. Türkiye AB’ye girecekti, KKTC buna engeldi, o halde KKTC’den vazgeçilmeliydi. KKTC’den vazgeçilince Kıbrıs Türkleri de AB vatandaşı olmuş olacaktı.

Türkiye 15 sene sonra ucu açık ve sivri müzakerelerden sonra alınmayacakmış; Kıbrıs Türkleri Rum’a yama sığıntı olarak alınacakmış, ne gam!!! Gemi yürüyordu ya.. Mumun söneceği yatsıya kadar daha on beş sene vardı.

Ben 17 Aralık 2003 seçimlerine kadar, hâtta 24 Nisan referandumunda bile; Kıbrıs’ın kuzeyindeki muhtemel bir hayır’ın; Akepe için sonun başlangıcı olduğunu düşünmüştüm.

KKTC kalırsa Akepe'nin AB rüyası bitecek ve Türk halkına satacağı başka bir şey olmayınca da altından sandalye çekiliverecekti.

Fakat şimdi yavaş yavaş CTP'nin altındaki koltuğun çekilmesinin ancak Türkiye'de Akepe iktidarının sonuçlanmasından sonra mümkün olabileceği noktasına geliyorum.

O halde ipin ucu Türkiye'de..

Denктаş onun için Türkiye'de her çağrıldığı davete icabet edip "Son ileri gözetleyici" rolünü oynuyor.

Akepe de başlangıçta "Ne işi var, gitsin adada konuşsun" dediyse de yavaş yavaş "yok farz etmeye" başladı.

Çünkü hem Denктаş'ın Türkiye'de Akepe tabanı dahil müthiş bir karizması var, hem muhtemel bir Kıbrıs satışını ancak Türk kamuoyuna Denктаş'ın kabul ettirebileceğini idrak etmiş durumdalar.

Erbakan'ın "Kıbrıs Fatihliği"ne Ecevit'le beraber ortak olduğu düşüncesindeki bir "Milli Görüş" tabanı; "Kıbrıs'ı satan" Recep Tayyip-Gül ikilisini, Arınç'a rağmen "götürür".. Yâni kıymetli okuyucu "Tarzan zor durumda".

Onun için mi acaba, Cumhurbaşkanlığı konusundaki net tavırların açıklanabilmesi için taraflarda şimdi derin bir sessizlik var?

20 Şubat seçimlerinden sonra oluşacak tablo acaba Ankara'nın Denктаş'ı kırmızı halılarla davet edip Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin uygun bir süre, mesela 3 Ekim 2005'den sonra herhangi bir zamana ertelenmesi konusunda ikna edilmesi sonucunu doğurabilir mi?

Hangi tablo?

Peki Denктаş bunu kabul eder mi?

Hangi şartlarda eder?

Önümüzdeki pazartesi, yâni seçimden sonra bu ve benzeri sorulara epey kafa patlatacağız. Ama şimdi önümüzde 20 Şubat milletvekili seçimleri var.

Askerlikte en tehlikeli hedef, en yakın hedeftir.

20 Şubat'ta iki ana parti var. UBP ve CTP..

Bir de bu ikisinin yamacında, "duruma ve esen rüzgâra göre yön değiştiren" küsurat partileri..

UBP devletten yana, CTP ise Akepe ile beraber KKTC'nin yok edilmesinden.

Okuyucuya değerlendirme kolaylığı sağlaması bakımından iki parti genel başkanının "çekirdek" görüşlerini en veciz bir vaziyette kendi ağızlarından dinleyelim:

'KKTC Başbakanı Talat: 'Ülkem Bağımsız Olamaz'- KKTC Başbakanı Mehmet Ali Talat, halen başbakanlığını yapmakta olduğu ve cumhurbaşkanlığına aday olması beklenen Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin (KKTC) bağımsızlığının hayal olduğunu ileri sürdü. Talat, 'Bağımsız KKTC bir hayaldi. Bunu kimse görmedi mi?' diye sordu. Haber Türk televizyonunda katıldığı programda açıklamalarda bulunan Talat, KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denктаş'ın, dünya koşullarının değiştiğinin farkında olmadığını savunarak, 'Onun yaptığı mücadele çöktü. Statükocu anlayışla bir yere varılamayacağı görüldü. Bağımsızlık, egemenlik kılıfı bu gerçeği değiştirme' diye konuştu. AKP'nin, Kıbrıs politikasına yeni bir çehre kazandırdığını söyleyen Talat, 'Bağımsız KKTC bir hayaldi. Bunu kimse görmedi mi? Bu Turan ülküsü gibi bir hayaldi. Bağımsız KKTC oldu da bugüne kadar ben mi engelledim? Biz kaybedilmiş bir davayı devraldık. Rum yönetimi hukuken Kıbrıs'ın tamamını temsil ediyor ama meşru değil tabi ki. Ama uluslararası arenada hukuk geçerli oluyor' diye konuştu'. (ANKA Ajansı 27 Aralık 2004)

Edepsiz ve vatansız komünist, kuyruk acısından olacak, bir taşla iki kuş vurmaya çalışıyor, fırsat bulmuşken bu arada Turan'a da dil uzatıyor..

'KKTC'de ana muhalefetteki Ulusal Birlik Partisi (UBP) Genel Başkanı Derviş Eroğlu, 'devleti yok sayarak varılacak bir anlaşmanın uzun ömürlü olmayacağını' ifade ederek, 'KKTC'nin varılacak bir anlaşmada en iyi zemin olduğunu' söyledi'. (26 Aralık 2004 Halkın Sesi.)

'Eroğlu Başbakan Erdoğan'la görüşmesinden sonra 'Bizim görüşümüze göre Annan Planı ortada yoktur. Müzakerelerin başlaması mümkündür. Ama Kıbrıs Türkü uzun bir süre daha Rum tarafının uzlaşmazlığına mahkum edilemez' dedi.' (25 Ocak

Ey okuyucu sen sen olsan, ve Kıbrıs'ta oy kullanacak olsan bu şartlar altında kime oy verirdin? Durum bu kadar açıkken?

Demek ki 20 Şubat seçimi bir anlamda ikinci bir referandumdur.

Ya devletten yana oy kullanılacaktır, ya Rum'dan yana.

Ya devlet başa, ya kuzgun leşe.

Demek ki seçimlerde CTP'nin tek başına yahut baston vazifesi görececek bir partiyle beraber hükümeti kuracak çoğunluğu elde edememesi lazımdır.

Bir yıldır yaptıkları, yapacaklarının teminatıdır. Görünen, 50 sandalyelik mecliste UBP'nin 22-23 milletvekili ile birinci parti olarak çıkacağıdır.

Küsurat partileri ile kurulacak kıyırık iki-üç sandalye ilaveli zayıf koalisyonlar icraat hükümeti olamaz.

DP kaç sandalye alacak?
Alacağı sandalyeler CTP ile koalisyonla cevaz verecek mi?
DP, UBP ile koalisyon kurar mı?

Şu iki üç gün bu hayati önemdeki sorulara cevapların aranacağı günlerdir. Fakat ne olursa olsun CTP'nin şu veya bu şekilde Kıbrıs Türkü'nün hayatından çıkması gerekmektedir.

Çünkü bu çözüm, Akepe'yi de Türkiye'nin hayatından çıkaracaktır.

YOLLARIN SONU

Bugün yollanıyorken bir gurbete yeniden
Belki bir kişi bile gelmeyecektir bize.
Bir kemiğin ardında saatlerce yol giden
İtler bile gülecek kimsesizliğimize.

Gidiyorum: Gönlümde acısı yanıkların...
Ordularla yenilmez bir gayız var kanımda.
Dün benimle birlikte gelen tanıdıkların
Yalnız bir hatırası kaldı artık yanımda.

Yufka yüreklilerle çetin yollar aşılmaz;
Çünkü bu yol kutludur, gider Tanrı Dağı'na.
Halbuki yoldaşını bırakıp dönenlerin
Değişilir topu da bir sokak kaltağına.

İster düşün... Kendini ister hayale kaptır...
Uzar, uzar, çünkü hiç sonu yoktur yolların.
Bakarsın aldanmışsın, gördüğün bir seraptır
Sevimli bir hayale açılırken kolların.

Ey doğunun alnımı serinleten rüzgarı!
Ey karanlıkta bana arkadaşlık eden ay!
Arzularım bir oktur, aşar ulu dağları,
Düştüğü yer uzakta dilek adlı bir saray.

O sarayda bulunca Tanrılaşan erleri
Artık gözüm arkaya bir daha dönmeyecek.
Hepsi sussa da "Kür Şad" uzatarak elini:
"Hoş geldin oğlum ATSIZ, kutlu olsun" diyecek.

DEMOKRASİ OYUNUNDA TÜRKMENLER

MURAT TÜRKMEN A zaman olduğu gibi inanılmaz bir soğukkanlılıkla karşılıyor bu olayları, hadi bin yıllık devlet geleneğine dayanarak hareket ediyor Ankara (en azından umalım öyle olduğunu), ya bu millete ne oluyor?. Hadi içtekinin vatani bayrağı var, güvende uyuyacak sıcak bir yatağı onu koruyacak, yedirecek bir Devleti var, ne oluyor bu dışarıdaki Türk'lere nedir bu rahatlık, neye güvenerek yatmakta yoksa bu hasta adamın son günlerindeki ölümüne ilgisizlik tavırlarıdır, o zaman niye mertçe ölmeyi tercih etmiyor neden ölüm hakkını başkasının eline veriyor, anlamak mümkün değil.

Bu yazıyı yazarken baştan sona feryat ve ağlamakla sürdürmek istemediğimdendir ki acılarımı başta söyledim. Aksakallıların dediği gibi yanlışlar ile değil doğrular ile uğraşalım bugün geçtiyse yarını düşünelim şerefsiz çoksa adam olanlara seslenelim.

Türkmen'de bundan sonra fikride, işte bunu uygulamalı, Ankara (Türkmen'in hesabına) her tür tavizi verebilir bunu kabul etmek lazım bunu böyle bilip hareket edeceğiz, Ankara kendi çıkarlarını stratejileri doğrultusunda Kerkük'ten de vazgeçebilirler (Erbil'i teslim ettiği gibi) ama bizim böyle bir lüksümüz olmadığından Türkiye'nin değil, Türk'ün (Türkmen'in) çıkarları önde olmalıdır, buda çok normal karşılanmalıdır, tabii bu arada Türkiye ile olan bağlar zayıflatılmamalıdır sadece bu talihsiz dönemi atlatmak için Türkün gerçek çıkarını kollamamız gerek.

İhtilal Öncesi Dönem

Bilindiği üzere 80 öncesi Türkmen hareketi lokal teşkilatlanmalar dan ibaretti Irak Dışında ise çok sınırlı faaliyetlerde bulunan Öğrenci gurupları ve Irak Türkleri Derneği bulunmaktaydı bu sonuncusu Kültürel ve sosyal faaliyetlerin ötesinde çalışmalar yapamamaktaydı, yerel bazda ise başat unsur olarak Kerkük'teki yerel teşkilatlar ve civar ilerde bir çok Milliyetçi yapılar göze çarpıyordu.

16 Ocak 1980 öncesi Iraktaki Türk Teşkilatları bir bakımdan en üst seviyeye ulaşmıştı, gerek Nitelikli insan bakımından gerek aktiviteler bakımından gerekse Kurumsal olarak en aktif dönem yaşanıyordu fakat **16 Ocak 1980 felaketi bir başka felaket olan 1959 katliamı sonrası yapılanan Türkmen Davasının yeniden dağılmasına neden olmuştur** ve bir çok Teşkilatçının yurt dışına çıkmasının nedenidir.

Irak'taki Türkmen Hareketi Liderlerinin Şahadeti sonrası ciddi sayıda diyebileceğimiz bir kadronun Irak dışına çıkması ve aynı bu dava tarafından organize edilen yüzlerce gencin yurt dışında (Türkiye'de) eğitim görmesi, bir anda Türkmen davası Türkiye merkezli olmasına neden olmuştur, bir başka bakış açısıyla Iraktaki Muhafızlar bütün dünyada davalarını anlatmak için yayılırken Türkmenler son 60 yılda yaptığı hatayı uluslar arası ilişkilerde de devam ettirmiş yani tek merkezli lokal bir anlayış kendini sürdürmüştür.

Türkmen Hareketi büyük bir aile görünümü içinde idi bunun sonucu olarak Liderlerin şahadeti sonrası babasını kaybeden çocuklar gibi Türkmen gençliği ve kadroları dağılmıştır ve toparlanmak için tam 8 yıl gerekmiştir.

O dönemle beraber Türkiye de kendini hissettiren Terör tehlikesi Türkiye'nin Türkmenleri hatırlamasına neden olmuştur, kim ne derse desin Türk Devleti Türkmen Davasına hep kısır bir bakış açısından yaklaşmıştır örneğin PKK tehlikesinin dozu arttıkça Irak Türküne olan ilgi artmıştır (Bölgede bir denge unsuru olarak) bu 1988 – 2003 arası hep böyle olmuştur. Birçoğumuzun kabul etmeyeceği bir yaklaşım olabilir fakat gerçekle artık yüzleşmeliyiz kendi kendimizi aldatmamalıyız, ne yazık ki biz kendi ürettiğimiz yalanlara artık inanır hale geldik hatta çevremize bunu bir propaganda söylemine dönüştürmüş durumdayız, hele son günlerde (Kerkük – Diyarbakır) ilişkilendirmesi yok mu? Türklük davasını güdenlerin bu söylemi ağızlarına dolandırdıkça artık ucubelikten çıkıp, komik hale gelmeye başlamıştır.

ABD işgali öncesi Irak Türkleri Davası Türkmenler için tam bir ortaoyunu rezaleti idi, Türkmen Davasına bırakın destek çıkmayı (ABD, İsrail, Kürt....)'un maskarası olduk adeta.

Türkmenlerin, Irak Muhalefeti toplantılarında gösterdikleri aciz ve kendi toplumlarına saygısızlık, kelimeler ile anlatılacak gibi değil, örnek mi istersiniz: Viyana toplantılarında Yabancı dil bilmeyenleri mi yoksa Newyork toplantılarında neden orada olduklarını bilmeyen adamlarını veya Londra da birilerinden emir almak için toplantılara cep telefonları ile giren asalaklarını fakat benim favorim Türkmen'in ölüm fermanı yazılan Salahadin toplantısıdır çünkü bu maaşlı köpekler attıkları imzalar sonrası Türkiye'ye dönüp Türkmen Toplumuna zafer narları atmışlardır.

Bu dönem için sonuç bölümü ve değer bölümün başlangıcı olarak Paulo Coelho SİMYACI kitabından alıntı yaparak bitirmek ve başlamak isterim **“Bir kere olan bir daha asla tekrarlamaz. Ama ve lakin iki kere olan mutlaka üçüncü defa da olacaktır”**

İhtilal Sonrası Dönem

Yukarıda bahis ettiğimiz söz Türkmenler için bire bir uymakta, geçmişe bakarsak 1959 – 1980 trajedilerini yaşayan Türkmen Toplumu 2003'te yeniden bir hıyanet yaşaması bir çok kişiye şok edici gelişme olarak algılanmasının nedenini bir türlü anlamış değilim, en azından 1959'daki gibi olayları manşetlere taşınması yasaklanmamıştır veya 1980'deki iftira ile karşı karşıya kalınmamıştır (Erbakan'ın: “İdam edilenler din düşmanları idi”) tam tersine Türk kamuoyu geçmişe nazaran daha çok hassas davranmış ve olaylara ilgi göstermiştir.

Dönelim 2003'ün ilk aylarına ABD ve uşakları Kuzey cephesinden Musul ve Kerkük'ü işgal ediyor ve yönetimi kendi uşaklarına devir ediyor ve Türk'e ait her şeyin imha edilmesi çalışmaları hızlandırılıyor.

Türkmen tarafında ise tam bir karışıklık söz konusu yüzlerce maaşlı sözde (Türkmen Akıncısı) ortadan kayboluyor, nerelerde kullanıldığı bilinmeyen Milyon dolarlık bütçelere sahip Türkmen kurumları bir arpacak adım atmamıştır, sabahlara kadar TV Programlarında Strateji uzmanı kesilen Adam müsveddeleri, Türkmen Davasını için gerçek

yollarını görev başındayken uygulamayıp daha sonra hariçten gazel okumuşlardır.

Tabii bunlar ilk başta yazdığımız gibi yanlışlar ile değil doğrular ile uğraşma fikri ile çakışmakta hatta bu kötü örnekler ile insanımızın moralini bozduğumuzu farkındayız fakat bizi bugünlere getiren etkenleri bilmemiz gerek.

Bu kadar kötü bir tablo varken şu gerçek güneş gibi ortaya çıkmıştır, Türk toplumu (Asimilasyon, Tecrit, Baskı...) Politikaları onu yığdırmamış Diktatörlük Rejim karanlığı ortadan kalkarken, hani geceden sabaha geçerken o meşhur Tan vaktinde belirlenen ince ışık huzmesi bile bu toplumu yeniden diriltmeyi başarmış her ne kadar bu zaman kısa olsa bile.

Irak Türkleri ortada hiçbir siyasi kurumları olmaksızın hatta sivil yapılanmaların yok denecek kadar az olmasına rağmen son On yıl içinde Ankara destekli yıllık Milyar dolar ile hesaplanan bütçelere sahip Kuzey Irak partileri ve sivil kuruluşları Kerkük'e saldırırken bu Topluluk dimdik ayakta durmuş ve yeri geldiğinde silahına sarılmıştır. İşte bunun içindir ki bu satırları yarına olan umuttan beslenerek yazmaktayım.

O günlerden sonra olanlardan sizlerde az çok bilgi sahibisiniz ABD ve işbirlikçileri beklemedikleri bir direniş ile karşı karşıya kalınca bir çok bölgesel politikalarını değiştirmek zorunda kaldılar bu politikaların biriside Kerkük'tür ilk başta Kerkük'ü kolay lokma gören ABD ve uşakları içten ve dıştan gördükleri baskı, yöntem değişikliğine sevk ettirmiştir özellikle kısa vaade de ve zorla kabul ettirme yerine uzun vaade de ve Demokrasi oyunları ile Kerkük'ü ele geçirme doktrini ağır basmıştır.

Bu bağlamda Kerkük'te Kuzey destekli iskan politikasının yanı sıra siyaset meydanında oyalama taktikleri sürdürülecektir bir yandan Bağdat'taki dengeler gözlenecek diğer yandan civar ülkeleri nabızı mütemediyen yoklanacaktır. Ben bu satırları yazarken, televizyonda üst bir ABD yetkilisi dalga geçer gibi Türkiye ile dostluktan ve ortak çıkarlardan bahsediyor ne diyelim en azından bugünlük (Vatan Sağ-olabilir).

Türkmenlerin kurumsal yapıları ne yapıyor diye bakarsak bugün göreceğimiz manzara pek iç açıcı bir şey değildir. Hantal bir yapı ve parayla vatanseverlik yapan bir güruh, tam içler acısı bir manzara. Ölüm kalım mücadelesi yapılan bir ortamda Dolar hesabı yapan bir topluluk, onlara yapılan meydan okumalara karşı olayları Ankara'ya havale ederek kurtulmaya çalışan bir düşünce sistemi, tabii son dönemde ortaya çıkan TV yıldızları da göz ardı edilmemelidir.

I.T.C Ankara temsilcisi Ahmet Muratlı bey bunların arasında en içler acısı bir şahsiyet, hele Telafer'i yerle bir edilirken ve yüzlerce Türk genci kurşuna dizilirken bu zat ekranlara çıkıp öz milletine (savunmak zorunda olduğu) kardeşlerine kah Terörist kah mezhep ayrılıkçısı bazen de olayların hiç yaşanmıyor olduğunu söylemesi ve bu dediklerini 48 saat sonra yiyip yutup tam tersini söylemesi de temsil ettiği kurumun Türkmen Davası ile ilgili duyarlılığını da ortaya koymuş oluyordu.

Bir başka deyişle Irak Türkleri 1959 ve 1980 de yaşadıkları hayal kırıklığı 2003'te de devam etti fakat bunun etkisinden hemen kurtulmuş küçük çaplıda olsa kendi direnç noktalarını kurup ayakta durmaya çalışmaktadır, diğer taraftan bu topluluğun ne büyük iş adamları ne de bütün dünyada dağılan etkili bir lobisi var hatta öz kandaşları yanında kendi haklılığını ispat etmek ve gerekçeli konuşmak zorunda kalmış durumdadır.

Bugün Türkmenlerin Durumu

Bilindiği üzere Irak geçici Anayasasında Türkmenler asgari haklar elde ederek çıkmıştır fakat bu haklar bile geçmişle kıyasladığımızda ciddi kazanımlardır fakat Irak Türk toplumu Irak genelinde bütün guruplar arası eşitlik talep etmektedir ve bu düşünceyi savunarak Yeni Irak Anayasasını oluşturacak meclis seçimlerine dört gözle beklemiştir tabii bu seçimlerin Tarihe Iraktaki Türkün varlığı hakkında bir kayıt oluşturacağı için önem taşımaktaydı, Türkmeneli bağlamında ise durum değişiyordu.

ABD politikası doğrultusunda iskan politikası ve Kerkük statüsü hakkında net olmaması hatta taraf tutması dengeleri bütün Irak'ta olduğu gibi Kerkük'te bu katmanlı olarak kendini hissettiriyordu.

Beklenen de oldu zaten Mahalli seçimlerde günlerce anlatılacak kara mizah sahneleri sergileniyordu, davulu zurnalı taşımali seçmenden, şahıs başı çift listeli seçmen olması ve Şırnak, Cizre...gibi bölgelerden seçmen gelmesi de işin çabası olmuştur. Tabii bir gecede 90,000 seçmenin adı kayıt edilmesi de bir başka trajikomik durumdur elbette.

Karşı tarafta ise Türkmenlerin babası ve hamisi olayları kaygıyla **izlemeye** devam ediyordu ve ne ilginçtir ki seçimlerin olduğu haftada ise bu izleyiciler kaygıyla düşüncelerini dile getirdiler, Başbakanımız ve Dışişleri Bakanımız ise Dini literatüre göre zafiyetin sonndan bir öncesi olan "haksızlığa dilinizle karşı çıkın" buyruğuna uymaktaydılar.

Doğal olarak siyasi arenada kendilerini gösteren veya göstermeyen güçler bu demeçleri (kırmızı çizgilerde olduğu gibi) yine kale almamış ve son 2-3 yıl da Ortadoğu politikasında Türklerin ağırlığı zedelenmiştir.

Türkmenlerin bugününe dönersek hemen hemen bütün cephelerde ağır kayıplar vermekteyiz ve Irak Türk topluluğu kendi öz kaynaklarına dayanarak hareket etmedikçe uzun vadede nefesi tüenecektir bu Türkün bölgedeki zafiyetinden çok düşmanın çokluğu ve hırsından kaynaklanmaktadır.

Türkmenin Irak Seçimlerine olan Yaklaşımı

Irak Türkleri Teoride Demokrasi oyunu onun işine gelir özellikle iddia ettiğimiz gibi eğitim seviyesi yüksek olan bir topluluktan bahis ediyorsak fakat bilindiği üzere Demokrasi ısmarlama oldukça onu batıdan ithal bir şey olarak görürsek bununda sonuçlarına katlanmalıyız, Irak'ta olan buydu zaten Amerikan usulü Demokrasi kendini göstermiştir, hatta biraz daha fazlasını. Ne var ki Irak Türkleri üzerine düşeni fazlasıyla yapmıştır ölüm tehdidinden tutunda bu seçimlerin bağra bağıra göstermelik olduğunu anlaşılması hatta son iki günde Türkmen bölgelerinde ki uygulamaları antidemokratik olacağını gösterse bile Türk Toplumu üzerine düşeni yapmıştır, Türkmen Davasının sorunu bu dakikadan sonra Toplumda değil üst kurumlarda aranmalıdır. Türkmen yöneticileri olayları başkalarına havale etmekle meşgul iken, bu toplumun insanları sandıkta görev

yapan genç liseli Türkmen kızlarından tutun yıllardır evinden çıkmayan yaşlı dedelerimize kadar gösterdikleri gayret ve direnç bu dava sevgisinin gönüllerdeki ateşi alevlendirmeye yeter de artar. Irak Türk Toplumunun bu seçimlerde verdiği mesaj çok açık ve neti “üstümüze düşeni yaptık sıra sizde”.

Sonuç

Yukarıda bahsettiğimiz gibi ABD ve hizmetçileri Irak'ın kuzey sorunu uzun vaade ye yayararak çözmeye planlamaktadır işte bu nedenledir ki Türkmenler acilen yeniden yapılanmaları gerek en azından yeni duruma göre pozisyon alması gerek yoksa bu işin sonu felaket olması muhakkak, diğer taraftan başta Türkmen Cephesi olmak üzere diğer kurumlar ile beraber Türkmeneli'ndeki siyasi boşluğu doldurmaları gerek yoksa hepimizin bildiği gibi sitemler boşluk kabul etmez var olan boşluk Türkmen toplumunu temsil eden kurumlar doldurmadığı takdirde başka güçler tarafından kullanılacaktır. Bunun bir örneğini 1990 sonrası Kuzey Irak'ta yaşamıştır, bu tehlikeyi görüp acilen harekete geçilmesi gerek bu bölge ikinci bir Lübnan kaldıramaz.

Bu satırları yazarken Irak seçimleri sonucu ortaya çıkmıştır, Şii koalisyon 140 sandalye kaparken kürt ve liberal Şii'ler 130 sandalyede kalmıştır kalanı ise 1-5 arası temsilci gönderen partiler göze çarpmakta 3 sandalye ile Türkmen Cephesi parti sıralamasında ilk 5 arasına girmektedir, olumlu bir gözle bakarsak Türkmenler 3 oyla da olsa (olumlu bakıyoruz yaaa...) önemli bir kilit oluşturacaktır tabii, siyasetin kurallarına uyulursa .

Anlayacağınız yine haklı çıktık yine birileri bizi masa başında ezdi ve biz yine sesiz kalmaya mahkum tutuluyoruz.

Tanrı Türk'ü Korusun Artık!

KOÇAK'LAMA

Şafak vakti gardiyanlar dizildi
Koçak için kara yazı yazıldı
Dost yürekler ezim ezim ezildi

Tan ağarmış az kalmıştı sabaha
Artık yollar açılmıştı Allah'a

Loş zindandan gıcirtılar duyuldu
Ortalığa küf kokusu yayıldı
İdamlıklar teker teker sayıldı

Darağacı dünden kurulmuş
Yağlı ipler sıkı sıkı gerilmiş

Önce Nejdet kucak açtı ölüme
“Ruhum diri, siz bakmayın ölüme”
Böyle dedi, aldırmadı zulüme

Kerkük için bayrak gibi sallandı
Bayrak rengi biraz daha allandı

Vatan aşkı silmiş gönül pasını
Er kişiler bilir erin hasını
Ana, baci, gelin tutmuş yasını

Kerkük'ümün oydu asil evladı
Zaman geçer unutulmaz hiç adı

Başı dikti, korkusuzdu, yiğitti
Bu yiğitlik atalardan öğüttü
Cümle alem Onun şanın' işitti

Koçak'tır bu, ser verir de sır vermez
Bu işe pek akıl ermez sır ermez

Gece gündüz düşünürdü Kerkük'ü
Her mahfilde öne sürdü Kerkük'ü
Gözdesiydi tek görürdü Kerkük'ü

İnsan gibi yaşamaktı ülküsü
Özgürlüktü dilindeki türküsü

Koçak der ki; Adım kalsın yadigar
Üzülmeyin bana yoksa bir mezar
Bize destan yazılmasa ne çıkar

Kerkük üste gezinen bir bayrağım
Elbet bir gün azad olur toprağım

HERKES HADDİNİ BİLECEK !

2004 senesinde Türk yayın hayatında bir bomba patlatıldı. 17. asrda kendisi Mesih -seçilmiş kişi- olarak gösteren ve başta kendi Yahudi cemaati olmak üzere diğer bazı guruplardan da insanları kendisine inandıran Sabatay Sevi -ya da Zvi- adlı bir deli çıfıtın günümüz Türkiye'sindeki takipçileri bir anda Türkiye matbuatının gözde konusu haline geldi. Kısaca **Dönme** denilen ve halk arasında da **Selanikliler** olarak adlandırılan bu topluluğun dünkü ve bugünkü Türkiye'de yaptıkları ve yapmayı arzuladıkları hakkında çok çeşitli görüşler ortaya atılmakla birlikte bu görüşlerin kimisi ideolojik kaygılarla kimisi de maddi çıkar dolayısıyla saptırıldı.

Örneğin Türkiye'deki Sabetayist oluşumlar ve Sabetayistlerin kendi aralarındaki ilişkileri hakkındaki bilgileri, yayınladığı kitaplarında sürekli yazan Yalçın Küçük, olaylara ideoloji gözlüğü ile bakmasından kaynaklanan bir taraflılık dolayısıyla 1967 Arap-İsrail savaşından önceki Sabetayist oluşumlara gözlerini kapamakta, sanki bu tarihten önce -kendi deyimiyle- **Sabetayist Komplo** yokmuş da adı geçen savaşın hemen akabinde bir anda ortaya çıkıvermiş gibi davranarak vardığı sonuçlar hakkında bizleri şüpheye düşürmektedir.

Bizler, Yalçın Küçük'ün yaptığı çalışmaları ilgiyle takip etmekle beraber tarafsız davranmadığını da gözlemlemek fırsatını buluyoruz. Katıldığı TV programında başındaki kalpağı bir takıp bir çıkarmasını yada "**Doğu Birliği**" adlı gayri kabili mutlak bir ütopya peşinde koşmasını veya yıllarca Kürtçülük yaptıktan sonra bir gecede "**Yurtsever**" oluverişini de gayet iyi biliyoruz. Tıpkı yoldaşı ve mahpus arkadaşı gibi!

Ama Ziya Gök Alp'in akademik olarak planladığı ve Başbuğ Atatürk'ün hayat sahasına geçirdiği Türkçülük fikrinin, Atatürk'ten sonra bayraktarlığını yapan ve bu uğurda hayatı boyunca maddi ve manevi işkencelere tabi tutulan Atsız Beğ'i bile, kerameti kendinden menkul bir internet sitesinden alınan, tamamen yanlı ve yanıltıcı ibarelerle, hayatı boyunca her

daim kin ve nefretle söz ettiği Çıfıt soyundan göstermek biz Türkçülerin kanına dokunuyor. İşti sırtlanlığa vurup mezardaki kemikleri eşelemek, bunu da satır aralarına sıkıştırmak nasıl yurtseverlik, nasıl bilim adamlığıdır? Kaldı ki konuyla ilgili olarak yaptığımız kısa araştırma neticesinde, yazarın son kitabının İsim Dizini listesinde Atsız'ın adı karşısında Sf.49 yazarken ne 49., ne 149. ve nede 249. sayfalarda Atsız'dan bahsedilmemektedir. İnsanların aklına şüphe düşürmek için yapıldığı belli olan bu maksatlı propaganda, karşısında her zaman olduğu gibi biz Türkçüleri bulacaktır. Bundan kimsenin şüphesi olmasın.

Eğer Yalçın Küçük araştırma yapmak istiyorsa kendisine bu konuda yeni bir ufuk açabiliriz. Her ne kadar kendisi TV seyretmediğini beyan ediyorsa da eğer seyrederse Sabetayist grup ile ilgili yepyeni bir araştırma konusu bulabilir. 2001 yılı Ocak ayından bu yana ekranlara gelen gözetleme programlarında kazananların kaç Türk oğlu Türk'tür? Gerçi bu başka bir yazı konusu olacaktır. Yalnız konumuzla ilgili olarak tespit ettiğimiz şu noktaları belirtmeden geçemeyeceğiz. Son evlenme rezaleti sırasında Kaynana Semra'nın ön plana çıkmasından faydalanarak evlenen çiftin isimlerine dikkat edilirse sorduğumuz sorunun yanıtı kolaylıkla verilebilir. İsim biliminden yola çıktığını söyleyen Yalçın Küçük, adı geçen programda evlenen genç kızın soyadının **Elat**, kendi adının **Şale**, kız kardeşinin adının ise **İşıl** olmasıyla çok ilgilenecektir. Hele ki bir de evlendiği gencin soyadı **Akman** olup iki tarafın da İzmirli olduğunu bilirse, sanırım kendisine yeni bir yol açmış oluruz.

Evet! Yalçın Küçük, yıllar boyu binlerce Mehmetçiğin kanını ve canını alan Kürtçülerle düşüp kalkmasının vebalini ödemek istiyorsa bunlarla uğraşsın. Basın, yayın ve magazin hayatındaki, kendi uçuk Komünist dünyasındaki Sabetay Sevi öğrencilerini açığa çıkarsın. Ondan ötesine bulaşp "Mezardaki kemikleri eşelemesin!" Unutmasın ki "**Türk mezarı, adamı çarpar!**"

*****

Hayatları boyunca aynı fikirleri taşıdıkları halde Atatürk'e dış geçiremeyenlerin Atsız'a saldırdıklarını, Sayın Prof. Dr. O. Fikri SERTKAYA, Türk Edebiyatı Vakfı'nda, Atsız Beğ'in Doğumunun 100. yıldönümü dolayısıyla düzenlenen anma toplantısında söylemişti.

Evet! Sağcısı da solcusu da, Atatürk'e dış geçiremeyenler, hırslarını dün olduğu gibi bugün de Atsız Beğ'den çıkartmaya çalışıyorlar. Ama Üçüncü Gökürk Devleti'ni kuran Atatürk'e saldırmadan da edemiyorlar.

Soner Yalçın, **"Efendi"** isimli kitabından sonra yaptığı bir mülakatta, kendisine sorulan **"Peki Atatürk'te mi Sabetayist?"** sorusuna **"Onu da başkaları araştırın"** diyerek gayet kaypakça ve alçakça bir cevap vermekten çekinmemiş, o her şeyi soruşturma bahanesi sayan Savcılar ise, **Atatürk'ü Koruma Kanunu'**na rağmen kıllarını bile kıpırdatmamışlardır.

Solcusu böyle de İslamcısı farklı mı? Hiç de değil! Galatasaray Lisesi Mezununu, nev-i şahsına münhasır İslamcı yazar Mehmet Şevket Eygi, Sabetayistler hakkında birkaç sene önce yayınladığı kitabının arka sayfalarına bazı Sabetayist resimlerini koymuş, tesadüfen bu resimlerden bir tanesi Başbuğ Mustafa Kemal Atatürk'e son derece benzeyen bir resim olmuştu. Yine ne tesadüftür ki, bütün resimlerin altına dip not ile açıklama konulurken, bu resmin altında herhangi bir ibare yoktu. Aynı Mehmet Şevket Eygi, kitaplarını Sabetayist İlga Zorlu'nun yayınevinden çıkarmakta da hiçbir beis görmemektedir.

İnsanların bilinçaltına hitap eden bu yayınlar, gerçek amaçları ortaya çıkınca birden bıçak gibi kesilmiş, geriye sadece Türk insanının kafasında oluşan soru işaretleri kalmıştır.

Her zaman ve her yerde Atatürk'ü çok sevdiğini söyleyen ve kendilerini Kemalist olarak tanımlayan kişiler ise, maalesef altı ayda bir kurultay yapmaktan kurtulamadıklarından dolayı bu iftiralara yanıt vermemişlerdir. Tabii onlar için bunun bir önemi de yoktur. Ama biz Türkçüler için çok önemli bir konudur. Çünkü 3. Gökürk Devleti'ni kuran Başbuğ Mustafa

Kemal Atatürk'e yapılan her saldırı, onun şahsında Türk milletine yapılmıştır. Ve Türk Milleti de kendisine karşı yapılan bu saldırılara karşı her zaman ve her zeminde gerekli cevabı verecektir. Ama er ama geç...

Bugün Kıbrıs'ta oynanan oyunlar, bugün Türkmen Elinde oynanan oyunlar, bugün Ankara'da oynanan oyunlar hep bu Üçüncü Gökürk Devleti'ni bitirme ve yok etme oyunlarıdır. Bugün Liberalleşen CHP içerisinde bile oynanan bu oyunlar, **Küresel Eşkiya** tarafından planlanan imha hareketleri Türk milletinin ne kadar uyanık olması gerektiğini gözler önüne sermektedir. 3 Mayıs 1944'te Türkçülere yapılan baskılar, bugün Atatürk'e yapılan ve onun kurduğu Devletin savcılar tarafından göz ardı edilen iftira ve hakaretlere varmıştır. Bunun gibi Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bağımsızlığının ve Türk Irkının sonsuza kadar var olmasının tek güvencesi olan Türkçüler ve Türkçülüğün Atatürk'ten sonraki dönemine damgasını, tek başına ve türlü engellemelere rağmen vuran Atsız Beğ hakkında yapılan isnatlar ve çirkin iftiralar kesinlikle yanıtsız bırakılmayacaktır. Bu iftiraları yapanlar, er yada geç hak ettikleri cevabı alacaklardır.

Atsız Beğ'in doğumunun 100. yıldönümü dolayısıyla az da olsa bazı etkinlikler yapılırken, İstanbul'da bir gurup genç Türkçü, Atsız Beğ ile ilgili bir belgesel hazırlarken yapılmaya çalışılan bu iftiralar karşısında, Atsız'ın adını kullanarak kariyer yapan bazı isimlerin susması da ayrı bir olaydır. Ama biz susmayacağız. Çünkü biz Türkçüyüz. Ve daima öyle kalacağız. Geçmişte bazılarının yaptığı gibi ikbal uğruna boyun eğmeyeceğiz. Çünkü biz Atsız Beğ'den böyle öğrendik. Çünkü biz damarlarımızdaki asil kandan bunu öğrendik.

7'den 70'e Türk milletini uyuşturduklarını zannedenler, yarın Türkçülerin vereceği cevap karşısında çok şaşıracaklar, ama kendilerini bekleyen akıbetten kurtulamayacaklardır.

Tanrı Türk'ü Korusun!

SEÇİMLERDEN SONRA İRAK

■ Dr. ABDULLAH MANAZ

Seçimler sonrasında Irak'ta etnik gruplar arasında gerginliğin yükselmesi kaçınılmaz görülüyor. Bunun pek çok önemli göstergeleri var. Sünnilerin seçimi boykot etmesi sebebiyle Irak'ın geleceğinde söz sahibi olacak iki grup kaldı : Şiiler ve Peşmergeler. ABD'nin arzusu, Şiiler ve Peşmergelerin çok az farkla yeni dönemde iktidarı paylaşması. Bu aşamada beklenen, % 55 Şii, % 40 Peşmerge ve % 5 diğer grupların oy oranına sahip olması. Böyle bir durumda, ABD menfaatlerini dışlayacak güçlü bir Şii iktidarının önüne geçmek, Irak'taki Peşmerge varlığını perçinlemek ve hukuken de güçlendirmek mümkün olacak. Kamuoyu farklı yönlendirilse de, Sünnilerin seçimleri boykot etmesinden ABD ve İngiltere oldukça memnun. Bu şekilde, 2005 yılındaki yeni yapılanmada direnişi temsil eden Sünnilerin yokluğu büyük avantajlar sağlayacak.

Bununla birlikte, Şiilerin tek başlarına iktidar olma beklentisinin gerçekleşmemesi ve çeşitli oyunlarla Peşmergelerle ortak bir iktidara zorlanmaları durumunda bir iç savaş çıkması ihtimali de çok yüksek. Şiiler, kesin gözüyle baktıkları % 65'lik bir oy oranının bir şekilde gölgelenmesine ve Peşmergeler lehine bazı oyunlara kesinlikle sessiz kalmayacaklar. Bugüne kadar, hür seçimler vaadiyle susturulan Şii gruplar, ABD ve İngiltere tarafından kurulan dengeler aynen sürdüğü ve hatta Allavi'nin liderliği sürdüğü takdirde aynı sabrı gösteremeyecekler. ABD bunu iyi bildiği için, Irak'ta çıkacak bir iç çatışmaya taraftar olmaması için son bir iki aydır nükleer reaktörler bahanesiyle İran'a büyük bir psikolojik baskı uyguluyor. ABD esasen, Irak'tan nasıl çıkılacağını hesaplarını yaparken İran'a saldırmayı hiç de düşünmüyor. İran'a yönelik tehditlerin asıl sebebi, Irak'taki yeni yapılanmaya karışmasını önlemek.

Irak seçimlerinin meşruiyeti açısından Sünnilerin boykotundan daha önemli olan, seçim sonuçlarının doğruluğu. Türk ve dünya kamuoyunun dikkatinden kaçırılan en önemli husus aslında bu. Peşmerge bölgesindeki

sandıklara atılacak oyun miktarını ya da sandıkları taşıyacak Amerikan İngiliz askerlerinin güvenilirliğini kim denetleyecek? Seçim sonuçları kesin olarak ne zaman ve nasıl açıklanacak? Kapalı kapılar ardında yapılacak bazı pazarlıklar sonrasında arzu edilen sonuçların ilan edilmeyeceğini kim garanti edecek? Bu Ortadoğu oyununda Türkmenlerin durumu daha da zor. Şii Türkmenlerin bir kısmı, ITC'nin azınlıkta kalacağını düşünerek ve biraz da Mercei Taklid'e uyma geleneği sebebiyle Şii listelere oy verecekler. ITC tarafından desteklenen listelerin, Peşmergelere karşı büyük bir varlık göstermesi oldukça zor. Peşmergeler özellikle Kerkük'te çoğunluğu ele geçireceklerinden ve ABD ile İngiltere'nin de sessizce bu hakimiyeti tescil edeceğinden son derece eminler.

Irak'ı işgal edenlerin özet olarak tek bir niyetleri var : Bir federasyon halinde kendi iç işlerinde bağımsız olacak Peşmergelerin Irak'ın tümünde de söz sahibi olmasını sağlamak. Kuzey Irak'ta kurulacak bir Peşmerge devletinin ABD İngiltere ve İsrail'in bölgesel çıkarları için çok yetersiz kalacağı artık biliniyor.

Şiilerin sabrını taşıracak bir Peşmerge hakimiyeti olmadığı sürece Irak'taki varolan bu çatışma ortamının bu düzeyde sürmesi en akla yakın ihtimal. Şiilerle Peşmergeler arasında bir gerginlik başladığında bu iç savaşın Irak'la sınırlı kalmayacağını, Kuzey Doğu Suriye Haseki bölgesinde ve Batı İran'da Mahabat'ta büyük isyanların başlayacağını, Güney Doğu Anadolu'da son günlerde yapılan kışkırtmaların ve provakasyonların beklenmedik şekilde artacağını beklememiz gerek. Söz konusu bölgelerde, I. Dünya Savaşı öncesinde olduğu gibi her meslekten istihbarat elemanları adeta cirit atıyor ve seçim sonrasındaki gelişmelere paralel olarak yapılacak kışkırtma ve operasyonların son hazırlıklarını yapıyorlar. Direnişçiler sadece yerel kaynaklarca beslenmiyor, Avrupa ve Asyalı bazı istihbarat birimlerince önemli lojistik destek görüyor.

Bu kaos beklentisi içinde çıkarlarımızın korunması için sadece ve sadece Türk Silahlı Kuvvetlerine güveniyoruz. Fazlasıyla sivilleştirilen diğer bazı kurumlarımızın fazla bir şey yapamadığından da

TÜRK ALEMİNDE TÜRKLÜK ŞUURU

Bir kısmı hür ve bağımsız olan, fakat daha büyük kısmı başkalarının hakimiyeti altında yaşayan veya yaşamaya çalışan Türk milleti, bugün dünyanın geniş bir parçası üzerinde yayılmış bulunmaktadır. Tarihte bir çok defalar birleşen, büyük imparatorluklar kuran, yüz yıllarca başka milletleri ve devletleri hakimiyetleri altında bulunduran, düşmanları tarafından bile kabul edilen büyük meziyetlere sahip ve son birkaç asra kadar dünyanın birinci milleti olan Türklerin bugünkü durumu acı ve ıstırap vericidir. Değil bir Türk, sadece bir insan olarak bile Türklüğün bugünkü perişan halinden yas duymamak imkansızdır.

Türk soyunun bugünkü dağılık ve perişan hali karşısında tek teselli, yarın ümididir. İnsanların insanca yaşayabilecekleri bir dünyanın doğacağına inanmak ve Türk aleminde günden güne kuvvetlendiği görülen Türklük şuuru gibi inanç dayanaklarından ileri gelen yarın ümidi...

Türk alemi denince şüphesiz, Tanrının Türk yarattığı insanların topluluğunu anlıyor ve kastediyoruz. Türk kelimesini Türkiye’de yaşayan Türklerle Türklükleri sadece nüfus kağıtlarındaki kelimeye münhasır olan kimselerin adı sanan gafiller ve Türkiye dışındaki milyonlarca Türk’ü hususi maksat-larla inkar eden Türklük düşmanı hainler gibi eksik ve yanlış manada kullanmaktan uzağız. Türk, Türk yaratılanların ve Türk olanların müşterek adı olduğuna göre, Türk alemi de elbette ki bu adı taşıyan insanların dünyasıdır.

İşte bu geniş dünyada bugün, Türklük şuurunun, Türk sevgisiyle dolu gönülleri daha imanla çarpıtıran bir hal almış olduğu görülmektedir. Uzun mahkumiyet asırları, türlü şekillerde baskılar, melanetler ve hatta canavarlıklara rağmen Türk aleminde Türklük şuuru ölmemiş, öldürülememiştir. Bunun misalleri her gün görülmektedir.

Bu geniş alemin tek bağımsız parçası olan Türkiye’de çeyrek asırlık sistemli milliyet düşmanlığına rağmen Türklük şuurunun bugün n 21 kadar kuvvetli olduğu, dostun da düşmanın da

malumudur. Bu kuvvet sadece Türk milliyetçileri cephesinin genişlemesinden ileri geliyor. En az bunun kadar mühim bir vaka da Türk halkındaki milliyet ve Türklük sevgisidir. Bulgaristan’dan çıkarılan soydaşlarına karşı Türkiye Türkünün gösterdiği candan ilginin tek izahı budur. Kasaba ve köylerde, göçmen soydaşların bir kahramanlar alayı gibi karşılanması, kendileri için toprak, çatı, hayvan ve sair hazırlanışı, hatta bir çok yerlerde sobalarının odunlarına varıncaya kadar düşünül-mesi, Türkiye Türkündeki bu Türklük şuurunun delilidir.

Türkiye dışındaki Türklere gelince; bu esir Türk dünyasındaki milyonların Türklüklerini çoktan unuttuklarını söyleyip duran hainlerin bu iddialarına rağmen, dış Türklerde büyük bir Türklük ruhu ve şuuru bulunduğunu gösteren deliller ve misaller hiç de az değildir.

Kıbrıs’ta yaşayan yüz bine yakın Türk’ün son yıllar içinde gösterdikleri Türklük ruhu ve şuuru bunun en güzel örneklerinden birisidir. Türkiye’den koparıldıkları, başka bir siyasi hakimiyet ve kendilerine düşman bir kalabalık arasında uzun bir hürriyetsizlik devri geçirdikleri halde, Anadolu Türkünün bir parçası olan bu Türkler, anavatana ve Türklüğe bağlarını asla kaybetmemişler ve bunu da dünyaya duyurmaya çalıştıkları Türk sesleriyle göstermişlerdir.

Sade adalardaki ve Balkanlardaki değil, insanlık tarihinin kaydettiği en müthiş zulüm makinesine göğüs germeye çalışan Asya’daki Türklerin Türklük ruhu ve şuuru da ayaktadır. İkinci dünya savaşında komünist sürüleriyle birlikte batı cephesine sürülen, fakat Almanlara esir düştükten sonra vatanları için Moskof ordularına karşı çarpışan ve Alman ordusu teslim oluncaya kadar silahı elinden bırakmayan doğulu Türkler, bunun en parlak örneğidir. Asırlar boyu süren mahkumi-yetin, çarlar çağına baskıların ve nihayet çeyrek asrı aşan kahpe komünist propaganda ve zulmünün, oralarda Türklük ruhu ve şuurunu yok edememiş olduğunu, mazlum ve bahtsız doğu Türklerinin bugünkü genç evlatları savaş meydanlarında göstermişlerdir.

Büyük kısmı Alman esir kamplarında ölen, bir o kadarı da Almanların tesliminden sonra Moskoflara verilmek suretiyle boğazlatılan yarım milyon insandan bugün küçük bir zümre Türkiye'dedir. Onları tanıyanlar, doğu Türklerindeki Türklük ruhu ve şuurunu da öğrenmiş olurlar.

Evet, esir Türklerdeki Türklük ruhu ve şuurı bugün çok kuvvetlidir:

Kore'de aslanlar gibi vuruşurken yaralanan Türk kahramanlarına Japonya'daki hastaneler-de hizmet eden doğu Türklerine mensup kadınları, buna sevk eden amil nedir? Kızıl Çin sürüleriyle boğuşurken şehit düşen Türkiyeli Mehmetçiklerin mezarları başında, Türkiye'nin belki sadece adını işitmiş olan orali ak saçlı ninelere gözyaşı döktüren hangi duygudur? Japon denizlerinde şu kadar yıl önce batan Ertuğrul gemisi şehitlerinin mezarlarını ziyaret eden Kore'deki Türk ordusu mensuplarıyla birlikte, iki gün iki gecelik bir tren yolculuğuna katlanan doğu Türkünün yaşlı kadınlarına, o deniz faciasını kurbanlarının mezarlarında hıçkırıklarla karışık dualar ettiren hangi düşüncedir?

İstanbul gazetelerinden birinin Formoza'yı ziyaret eden muhabirinin, orada bulunan biri mebus, ikisi subay ve ikisi iş adamı olan beş Türk hakkında verdiği bilgi, esir doğu Türklerindeki Türklük ruhu ve duygusunun en güzel örneklerinden birisidir. "Biz yalnız Çin'in değil Türkistan'ın da kurtulması için çalışıyoruz. On milyon kardeşimizin Rus dipçiği altında inlediğinin farkında mısınız? Sizin kanınızdan olan, sizin bayrağınızı taşıyan ve sizin için kalbi çarpan bir vatan parçasının ne halde olduğunu biliyor musunuz? Biz Türk çocuklarıyız. Formoza'da Türklüğün zaferi için çalışıyoruz." Diyen mebus Karakurumlu Abdullah ile arkadaşlarında ki Türklük duygusuna ve Türkçelerindeki güzelliğe hayran olan muhabirin "ne güzel konuşuyorsunuz?" demesi üzerine, uzak Türk ülkesinin bu beş evladının Mehmet Emin Yurdakul'un

En güzel yüz bize çirkin, bize gerek Türk yüzü
En güzel söz bize fena, biz anlarınız Türk sözü
Biz Türkleriz, biz bu adla, biz bu kanla yaşarız

Mısralarını okumak suretiyle verdikleri cevap neyi göstermektedir?

Şu misaller beyinsiz, duygusuz ve Türk düşmanı olmamak şartıyla, manen bir bütün olan Türk alemindeki Türklük ruhu ve şuurunun derecesini anlamak için kafidir. Bu kadar çok düşmanın, içeriden ve dışarıdan, yıllar ve yüz yıllarca süren manevi ve maddi türlü hareketine rağmen yok edilemeyen Türklük ruhu ve şuurı, büyük parçası esir ve bunun da çoğu Moskof mahkumu olan Türk aleminin en kuvvetli silahlarından birisidir. Ve bu silahı elinden alınmadıkça Türk ırkını bitirmek mümkün değildir. Türk ırkının yaşaması, yok olmaması için Türklük ruhu ve şuurunu her gün biraz daha kuvvetlendirmeye çalışmak vazifemiz ve borcumuzdur. Bu ruh ve şuurun Türk alemini sardığı gün, Tanrının büyük eseri Türk, yine tarihin birinci milleti olmaya namzettir.

ORKUN / SAYI: 37 / 15 HAZİRAN 1951

GİDELİM TANRIDAĞINA

Muhterem Hocam Nejdett Sançar'ın aziz ruhuna

**Ülkümüz taşınacak tuğ gibi çağdan çağa,
Gel, gidelim demedin birlikte Tanrıdağ'a.
Bizden selam ettin mi altın gönderli tuğa ?
Türk'ün toplanacağı, vardın yüce otağa...**

**Bağrın serinledi mi Tanrıdağ'ın karında ?
Mete Han'ın verdiği nişan omuzlarında.
Türk'ün kara bahtını Tanrı güldürecek mi?
Biz değil, sen unutma bizi dualarında...**

**Afşın'a mutluluklar götördün bucak bucak.
Bizim künye de bir gün orada okunacak.
Şu yalancı dünyada, anlaşıldı, rahat yok;
Ruhumuz mutluluğu Tanrıdağ'da bulacak.**

**İrkımızın savaşı bitmedi, bitmeyecek;
Bozkurtlar şafaklarda tunçlaşmış görülecek
Rahat uyu yerinde, telaşa hiç lüzum yok:
Türk'ün yüceliğini soysuz nerden bilecek.**

**Felek terse çevirmez her zaman çarkımızı
Sen de elbet görürsün şahlanan ırkımızı !
O zaman ta yürekten gülmeni görmekteyim.
Tanrı korusun yeter topluca kırkımızı.**

**Ötüken'de en büyük Türklüğün soy düğünü
Dosta nasıl söylerim ansızın öldüğünü
Ben yürekten inanmış, seni görür gibiyim
Mete Han'ın eğilip alnından öptüğünü...**

Refet KÖRÜKLÜ

İYİ UYKULAR TÜRKİYE!

Son yıllara dikkat edildiğinde, bütün Türkiye, tam anlamıyla bir yozlaşma sürecine girdi. Peki bu nasıl oldu? Birden mi, gökten iner gibi mi oldu? Yoksa birileri bunun temelini hazırladı mı?

Yıl: 1949... Küçük Amerika olacağız... Derken bu toplumsal bozulma başlatıldı. Bunun için bazıları düğmeye bastı. Küçük Amerika ne demekti? Amerika Birleşik Devletleri'nin, küçültülmüş versiyonu değil miydi? Peki onun, küçültülmüş versiyonu ne demekti? Kültürüyle, diliyle, geleneğiyle, sistemiyle ve her şeyi ile tıpa tıp ona benzemek değil miydi? Peki tıpa tıp ona benzemek ne demekti? O'nun olmak, yani mandası olmak değil miydi? Derken, yıllar büyük bir hızla geçip gitti. DP'li yıllar, 27 Mayıs Askeri İhtilâli, 60'lar ve 70'ler derken, ilan edilmemiş bir iç savaş ve ekonomik sıkıntı dönemi. Ülkenin düşünen gençlerinin, birbirine sokulduğu dönem. Ülkelerini düşünen milliyetçi gençlerle, "kendilerince" ülkelerini düşünen solcu gençler ve geride 5000'in üzerinde insan kaybı. Bunların önemli bir bölümünün üniversite öğrencisi olduğu düşünülürse, Türkiye'nin geleceği için nasıl bir oyunun oynandığı görmüş oluruz. Ayrıca oluşturulan ekonomik sıkıntı ile ulusu aç bırakmak. Bu doğrudan, yalnızca karnını doyurmayı düşünüp, ülkeyi umursamayan insanlar oluşturma projesidir. O yıllarda iki kesim çatıştırılırken, olayların dışında kalan halkta, bu şekilde sürecin sonuçlarına maruz kalıyordu.

Tarih: 12 Eylül 1980... Türkiye için bir dönüm noktası. Sabahın erken saatlerinde, TRT'de tok sesli biri, Türk Silahlı Kuvvetlerinin yönetime el koyduğunu söylüyordu. Bütün Türkiye'de ortalık süt limandı. Ses çıkmıyordu. Yahu bir gece önce, Ankara, İstanbul ve İzmir'de yüzlerce bomba bulunmamış mıydı? Şimdi ne oldu da, her şey durulmuştu? E tabi, artık ABD'nin "Bizim çocuklar" dedikleri yönetimi almıştı, eline. O dönem ulusun ayarları, öyle bir oynandı ki, bir daha düzelmedi, hatta daha da kötüleşti.

Yıl: 1983... Artık TSK, yönetimden çekilmeliydi, yerini sivil yöneticilere bırakmalıydı. Ona göre de gerekenler yapıldı ve yepyeni biri ön plana çıkarıldı23uyuyoruz. İyi Uykular ! Kimdi bu, yepyeni kişi? Turgut Özal.

ANAP adında yeni bir partinin başkanı idi. Aslında onu tanıyanlar, tanıyordu. Nakşibendi İskenderpaşa Dergâhı'nın müridi, Kürt ve tam bir Kürt milliyetçisi. Ayrıca iyi bir liboş. Yani sizin anlayacağınız ABD için malzemeler tamam. Kendisi Türk Siyasi Tarihi'ne özlü sözler bırakmış, çok sevdiğimiz, herif-i nâşeriflerden biridir. Ne diyor hazret, "Benim memurum işini bilir", "Anayasayı bir kere delmekle, bir şey olmaz", "Azerilere niye yardım edelim ki, onlar Şii, biz Sünni" (Ermenilerin, Karabağ'ı işgal etmesi üzerine söylemişti), "Birkaç çapulcu" (PKK'nın 1984'deki kanlı Eruh baskınından sonra söylemişti), "Demiryolu komünistliktir"...

Yukarıdaki sözlere baktığımızda, aslında bunların birer gaf değil, planlı bir oyunun parçaları olduğu görülecektir. Benim memurum işini bilir, diyor. Çünkü, memurun rüşvete alışmasını ve yolsuzlukların yayılmasını istiyor. Anayasayı bir kere delmekle bir şey olmaz, diyor. Çünkü kendi yandaşlarına, istediğinizi yapın mesajı veriyor. Azerilere niye yardım edelim ki, onlar Şii, biz Sünni, diyor. Çünkü böylece Türkler arasında ayrım çıkartmayı amaçlıyor ve Ermenilere yardım etmeye çalışıyor. Eruh'u basan ve onlarca masum insanımızı şehit eden PKK için, birkaç çapulcu, diyor. Çünkü onları küçük göstererek, başlarının küçükken ezilmesini engellemek, böylece PKK'yı güçlendirmek istiyor. Demiryolu komünistliktir, diyor. Çünkü otoyol yapımcısı ve petrol üreticisi yabancı firmalara, milyarlarca dolarlık bir göbek bağı var. Artık ulus, yavaş yavaş kıvama gelmeye başlamıştı. Artık ulus, vatan ve milliyetçilik gibi konuları düşünmemeye başlamıştı. Çünkü açtı ve ailesine ekmek götüremiyordu. Böylece açlığa alıştırılan ulusa, çare olarak ne şekilde olursa olsun, para kazanmanın her yolunun mubah olduğu gösterildi. Giderek ulus, böyle düşünmeye başladı.

Ve... Son darbe. Bu son darbe için en tehlikeli silah olan medya kullanıldı. Bazı yarışma programları, yurtdışından getirildi ve stüdyolarda üretildi. Biri Bizi Gözetliyor, Ben Evleniyorum, Gelinim Olur musun, Prensimi Bekliyorum gibi bir çok yarışma programı ile de Türk toplumu için vazgeçilmez ve uğruna hapsilere düşülen iffet ve namus gibi kavramlarda tartışılmaya açılmış oldu. Sonuç, şimdilik başarılı görünüyor. Gerçi gelecek ne gösterir bilinmez ama insanların uyanacağı da pek yok gibi. ABD, Irak'tan sonra İran ve Suriye'ye saldırmanın planlarını yapıyor. Yani Türkiye'yi çeviriyor ve biz

ELÇİBEY'İN DÜŞÜNCE SİSTEMİ

■ METANET AZİZGİZİ

Elçibey Azərbaycan Dövlət İctimai Elmlər Universiteti, Azərbaycanın millətçilik və Türkdünyaçılıq ideyalarından doğan *Milli Musteqillik* və *Milli Bütövlük* kimi iki esas hedeflər üzərində qurulmuş, Azərbaycan'ın sabahına işıq salan bir düşünce sistemidir. Bu sistemin möhtəşemliyi ondadır ki, o, sadece ferdi düşünce deyil, milletin arzu və meyllərinə əsaslanır.

Elçibey'in düşünce sistemindeki «Milli Musteqillik» ideyasının tarixi kökləri müsavətçilik irsinə dayanır. Elçibey yazırdı: «*Tutduğumuz yol böyük öndər M.E.Resulzadenin yoludur, bu yol Settarxanın, S.M.Xiyabaninin, S.C.Pişeverinin yoludur və men eminəm ki, biz ... Musteqil, Bütöv və Demokratik Azərbaycana aparan bu yolu şərəf və leyaqətlə davam etdireceyik*». Bu böyük və şərəfli yolun ən şərəfli yolçusu Ebulfez Elçibey oldu. Milli Bütövlük ideyası isə milletin medeni, mənəvi, elmi, edebi və s. mustəvisində olsa da, siyasi mustəviyə ilk dəfə olaraq Elçibey tərəfindən çıxarıldı.

Elçibey'in düşünce sistemi böyük dəyərlərə və əhəmiyyətə malik bir sistemdir. İyerarxik şəkildə milli prinsipləri özündə cəmləşdirən bu sistemdə həm Azərbaycan, həm də Türk Dünyasının problemlərinin həlli yolları və başlıca vəzifələr göstərilmişdir: **Azərbaycan üçün**

- 1) Milli kimliyini tanımaq;
- 2) Milli musteqillik qazanmaq;
- 3) Azərbaycan torpaqlarını işğaldan azad etmək və birləşdirmək;
- 4) Demokratik Bütöv Azərbaycan Dövləti qurmaq.

Türk Dünyası üçün

Turançılıq ölkəsini gerçəyə çevirmək

Bütün bunlar Azərbaycan Türkünün ehtiyac və isteklərini ödəyən, hər tərəfli inkişafını təmin edən, dünyəvi və demokratik cəmiyyət olmasına istiqamət verən yolun Elçibey'in düşünce sisteminde olduğunu göstərir.

Boyları, soyları bir olan Türk milletinə Millet kimi özünü tanıması - öz böyüklüyünü dərk etməsi deməkdir.

Məhz bu özünü dərkdən sonra Türklerin ortaq kulturu, ortaq dili, ortaq mefkuresi–Böyük Türk milletinə vahid dili, vahid kulturu, vahid erazisi və vahid mefkuresi olduğu anlaşılaçaq. Klassik Turançılıqdan fərqli olaraq çağdaş Turançılıq ölkəsinin həyata keçməsi, qədim İpek yolunun bərpası ilə Türk dünyasının birliyi üçün yaradılacaq zəmin, Elçibeyin düşünce sisteminə öz əksini tapmışdır. Elçibeyin düşünce sisteminin ən böyük fərqləndirici xüsusiyyəti burada siyəsin açıq və əlaqlı formasının ortaya qoyulmasında, həmçinin, Elçibeyin istər Bütöv Azərbaycançılıq, istərsə də Turançılıq düşüncəsinin şovinizmdən uzaq olması ilə fərqlənir. Elçibey yazmışdır: «*Biz şovinizmin nə olduğunu görmüşük. Şovinizm həmin xalqın özünü faciyyə aparır... Bize öz azadlığımız, öz müstəqilliyimiz yeter*».

Müsavətçiliğin məramnamesi «*Türkçülük, Çağdaşlıq, İslam*» fikir cərəyanları əsasında bəşimlənmişdir. Elçibey'in düşünce sistemi müsavətçiliyə dayansa da, dövrə uyğun yenilik ortaya qoymuşdur ki, bu da Milli Bütövlük ideyasıdır. Lakin Milli Bütövlüyü Milli Musteqillikdən ayırmamış, onların vəhdətini açıqlamışdır. Bütövlüyün yolunun Musteqillikdən keçdiyini göstərən Bey, öz düşünce sistemini «*Bütövləşmə, Milletləşmə, Dövlətləşmə*» devizində xuləş edərək ümumiləşdirmişdir.

Bütövləşmə:

Elçibey'in düşünce sisteminə Bütövləşmənin əsas üç yöndə; medeni-mənəvi, sosial-iqtisadi, siyasi-ideoloji yöndə həyata keçməsi göstərilmişdir. Eyni zamanda Bütövləşmənin həyata keçməsi və başa çatmasının üç əsas probleminin həllinə yetməklə mümkünliyünü açıqlamışdır ki, bunlar aşağıdakılardır:

- 1) Elli milyonluq Azərbaycan Türk milletinə milli birliyi;
  - 2) Azərbaycanın milli və tarixi erazilərinin bütövlüyü;
  - 3) Azərbaycan dövlətinin vahidliyi
- Bununla da Bey, Milletləşmə və Dövlətləşmə yolumuzun Bütövləşmədən başladığını göstərmişdir.

Milletleşme:

Elli milyonluq Azərbaycan Türkünün eyni bir milli kimlik şüuruna malik olmasıdır. Milletleşme süreci Azərbaycan erazisinde yaşayan, eyni milli kimlik şüuruna malik olan ve eyni milli siyasi ideallara soykenen insanların bir araya gelmesidir. Azərbaycan türkünün milletleşmesi yollarını gösteren Elçibey yazırdı: «*Azərbaycan Türkü birinci növbədə, öz milli varlığını derk etməli, özünü, öz xalqını, öz dinini, tarixini, medeniyetini, veteranını ve s. derindən öyrənib bilməli, sevməli, qorumalı, yüksəltməli və onlara sahib çıxmağı bacarmalıdır... Bir sözle, bu gün bütün Azərbaycan Türkləri öz milli muqəddaratını təyin edə bilmək üçün labüden öz milli kimliklərini derk etməli və bu yolda mübarizə aparmalıdırlar*».

Dövlətləşmə:

Dünyadaki elli milyonluq Azərbaycan Türkünün özü kimi yaşama və öz vətəninə mexasus milli servetlərə sahib çıxmaq haqqı vardır. Bu haqqa sahib çıxa bilmesi üçün isə vahid bir dövləti olmalıdır. Azərbaycanın Quzeyində qurulmuş müstəqil Azərbaycan Respublikası yalnız sekiz milyon Türk'ü özündə birləşdirir. Bu gün isə elli milyonluq Azərbaycan Türkü'nün birləşdiyi bir dövlətin olması zəruridir. Elçibeyin düşüncə sisteminde belə bir dövlət müstəqil, demokratik, milli, dünyəvi və sosial bir hüquq dövləti kimi öz eksini tapmışdır. Elçibey o böyük arzusunu belə ifadə edirdi: «*Mənim çalışdığım Bütöv, Müstəqil və Demokratik Azərbaycan qurmaqdır. Bu xalqın isteyinin yerinə yetirilməsinə kömək etməkdir. Son nəfəsimə qədər mən bu əqidedən dönməyəcəyəm*».

Elçibeyçi düşüncə sisteminin milli oyanışa böyük, müsbət təsiri olmuş və olmaqdadır. Hal-hazırda Quzeydə müstəqil milli dövlət qurmaq üçün mücadilə, Güneydə isə temel haqlar uğrunda mübarizə gedir. Bu da onu göstərir ki, təkce Quzeydə deyil, həm də Güneydə də milli kimlik şüurunun formalaşma prosesi sürətlə inkişaf etməkdədir.

Həm Quzeydə, həm də Güneydə Azərbaycan Türkünün özünü tanıması artıq Bütövlük arzusunu gerçəkləşdirəcək milli gücün yaranması deməkdir. Bu gücü yaradan və sabahkı Bütövlüyə aparan isə Elçibey'in düşüncə sistemidir.

Fetih Marşı

Yelkenler biçilecek, yelkenler dikilecek;
Dağlardan çektirilər, kalyonlar çekilecek;
Kerpetenlerle surun dişleri sökülecek.

Yürü, hâlâ ne diye oyunda oynaştasın?
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Sen ne geçebilirsin yardan, anadan, serden.
Senin de destanını okuyalım ezberden
Haberin yok gibidir taşıdığın değerden.

Elde sensin, dilde sen, gönüldesin baştasın.
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Yüzüne çarpmak gerek zamanenin fendini.
Göster: Kabaran sular nasıl yıkar bendini?
Küçük görme, hor görme, delikanlım kendini.

Şu kırık abideyi yükseltecek taştasın;
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Bu kitaplar Fatihtir, Selimdir, Süleymandır.
Şu mihrap Sinanüddin, şu minare Sinandır.
Haydi artık uyuyan destanını uyandır!

Bilmem, neden gündelik işlerle telaştasın.
Kızım, sen de Fatihler doğuracak yaştasın!

Delikanlım, işaret aldığın gün atandan
Yürüyeceksin... Millet yürüyecek arkandan!
Sana selam getirdim Ulubatlı Hasandan.

Sen ki burçlara bayrak olacak kumaştasın;
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Bırak, bozuk saatler yalan yanlış işlesin!
Çelebiler çekilip haremelerde kışlasın!
Yürü aslanım, fetih hazırlığı başlasın.

Yürü, hâlâ ne diye kendinle savaştasın?
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Arif Nihat ASYA

DÜNYANIN İLK UZAY ÜSSÜ BAYKONUR KAZAKİSTAN'IN GURURUDUR

■ FAZİL BEK MUSTAFAV Baykonur Kazakistan'ın güneybatı bölgesinin Sırdarya nehrinin kıyısında (46 kuzey paraleli ve 63 doğu boylamında) 12 Ocak 1955'te kurulmuştur. Baykonur'un insan ve uzay araştırmalar tarihindeki önemlisi, ilk uzay aracı olan uydunun, ilk canlı Layka köpeğinin, ilk insan Yuri Gagarin'in ve bizim için önemli Türk halklarından ilk Kazak astronotu T. Aubakirov'un bu uzay üssünden uzaya çıkmasıdır. "Kainatın kıyısı da vatanımızın kutsal yeri" diyen Ruslar "kutsal yerlerine" de ilk Baykonur uzay üssünden gitmişti. Bununla birlikte birçok yabancı ülkelerin astronotları, ilk uzay turisti Dennis Tito Baykonur'dan uzaya gönderilmiştir.

İnsanoğlunun tarihindeki bu kadar uzay çalışmalarını, dünyadaki en büyük uzay üssü olan Baykonur'dan gerçekleştirilmesinin nedenini Avrupalı uzay uzmanları "uzaya dünyadaki en kolay çıkılacak yer Baykonur uzay üssü" olduğunu söylemektedirler. Uluslararası uzay araştırmalar merkezi ve astronotlar da bu fikri desteklemektedirler. Bununla birlikte Rusya kendisinde birkaç uzay üssü olarak, uzay çalışmalarını Baykonur'dan gerçekleştirmesi dikkat çekicidir. Çünkü gerçekten başarılı uçuşları Baykonur'da gerçekleşiyor; veya niçin 120 milyon dolar kirayı Kazakistan'a versin ki. Rusya'nın meşhur Plesetsk, Svobodny uzay üssülerinin yararlığı Baykonur uzay üssüne denk gelebileceğini vakit gösterdi. Çünkü bu Rusya uzay üssülerinden insanı var olan uzay gemisini uçurtma yeteneği yokmuş. V. Putin Baykonur ziyaretinde Baykonur uzay üssüne önem vererek "Rusya'nın Baykonur'a olan ihtiyacının arttırmakta" olduğunu dile getirdi.

Geçen sene uzay çalışmalarında başarılı ve kaliteli hizmetler gösteren Baykonur uzay üssü "2004 yılının en ileri gelen uzay üssü" ödülüyle ödüllendirildi. "Dünyada Baykonur'a denk gelen uzay üssü kompleksi yok" diye

imrenen "Financial Times" yayını Kazakistanlı uzay üssünün önemli özelliği ve yararlığından söz etmişti. Yabancı uzmanlar Baykonur'a ait olan özelliği başka uzay üssünde olması çok pahalıya mal olacağını söylemektedirler. Bundan dolayı Avrupa Uzay Ajansı Baykonur'a güvenle umut bağlayarak "Sholpan-Express" otomatik gezegenler arası istasyonunu Kazakistan'dan uzaya göndermeye karar verdiler. Birkaç ay önce Mars'ı araştırmaya gönderilen "Mars-Express" araştırma grubu da Kazak toprağından uzaya çıkmıştı. Bundan birçok asırlar önce Dede Korkut, Baykonur bölgesinin dünyanın merkezi olacağını söylemiş ve gerçekten tarih onu haklı çıkardı.

Kazakistan'ın bağımsızlığını kazanmasında büyük rolü olan devlet başkanı Nursultan Nazarbayev, bağımsızlıkla birlikte iki önemli siyasi adım gerçekleştirmişti: 1) Kazakistan'da bulunan nükleer silahları; 2) Baykonur uzay üssünün Kazakistan'a ait oldu devlet malı olarak kaldırmıştı. Baykonur'u elde ettiğinde önce Rusça Leninsk isminden Kazakça Baykonur'a değiştirildi. Bu Kazakça isimi de Kazakistan'a ait olduğunu gösterir. Sonra N. Nazarbayev Baykonur konusunda daha bir başarılı adım gerçekleştirdi. Önce Baykonur uzay üssündeki teknolojileri Kazakistan'a kaldırdıktan sonra Rusya'ya kiraya verdi. Onun nedeni SSCB döneminde Kazakistanlılara kapalı olan uzay üssünü çalıştırtmanın zemini yoktu. Bağımsızlığın ilk yıllarında ekonomik gücünün, teknik elemanlarının yetersizliği uzay üssünü çalıştırtmanın engelleri olmuştu. Uzay üssünün sağlam kalması (bozulmaması) için en uygun yol Rusya'ya kiraya vermektir. Bir taraftan o dönemde ekonomik sıkıntılar geçiren Kazakistan'a verimli oldu. Kazakistan tarafı Rusya ile anlaşmada bu maddeyi koydurdu: "Gerektiğinde Kazakistan Baykonur'dan istediği gibi yararlanacaktır". Kazakistan, uzay üssünü kiraya vererek sağlam kalmasını önleyerek uzay uzmanlarını yetiştirme yani altyapı oluşturma çalışmalarını devam ettirme 26imkanını buldu.

SSCB döneminde Kazakistan'a ne kadar engel koysa da eskiden uzay üssünü elde etme çabalarında bulunmuşlar. SSCB'nin son dönemlerinde N. Nazarbayev'in ısrarlı girişimleriyle Kremlin'den izin alarak, ilk Kazak astronotu T. Aubakirov uzaya gönderilmişti. Bu ilk uçuşun bilimsel yanından çok, siyasi yani ağır basıyordu. Bunun için 1986 yılından itibaren hazırlıklar başlatmıştı. 2 Ekim 1991'de gerçekleştirilen N. Nazarbayev'in de katıldığı yolculuk öncesindeki uğurlama töreni Kazak geleneklerine göre yapıldı. İki Kazak çadırı kurulup, davetlilere Kazak Milli Orkestrası'nın çaldığı Kazak halk müziği eşliğinde ikramda bulundu. Bu, bağımsızlığın hemen arefesinde Baykonur'un Kazaklara ait olduğunun dünyaya ilanından başka bir şey değildi. 2001'de İstanbul'da "İlk Türk Astronotu" unvanını alan T. Aubakirov uzaydan dönüşünde de aynı coşkuyla karşılandı.

Kazakistan, Aubakirov'un ardından uzaya ikinci Kazak astronotu Talgat Musabayev'i gönderdi. Musabayev, Kazakistan'ın bağımsızlığını kazandığından sonra uzaya gönderildiği ilk astronot. Musabayev, uçuş mühendisi olarak Soyuz TM19 uzay aracı ile gerçekleştirdiği ilk uçuşunu 1 Temmuz 1994'te yaptı. Bu uçuşunda uzayda 125 gün 22 saat 53 dakika uzayda kaldı. Komutan olarak 29 Ocak 1998'de gerçekleştirdiği ikinci uçuşunda 208 gün 12 saat uzayda kaldı. 28 Nisan 2001'de yaptığı yolculuğu ise 7 gün 22 saat sürdü. Musabayev, ilk uçuşunu Mir Uzay İstasyonu'na sonrakini ise inşaatı devam eden ve 14 ülkenin ortak olduğu Uluslar arası Uzay İstasyonu'na yaptı. Musabayev üçüncü yolculuğunda dünyanın ilk uzay turisti Amerikalı milyarder Dennis Tito'yu uzaya götüren Soyuz TM32 uzay aracının komutanı idi. Yani uzaya ilk turistik seferinin kaptanı unvanı Musabayev'a ait. Böylece dünya uzay araştırmalarına emeği geçen, gerçekten cesurluk gösteren Kazak astronotu T. Musabayev Rusya Federasyonu Cumhurbaşkanı V. Putin tarafından "Rusya Federasyonu'nun Eşsiz Generali" unvanıyla ödüllendirildi.

Kazakistan Cumhuriyeti'nin kahramanı T. Musabayev, uzaya ilk gidişinde yanında Kur'an-ı Kerim'i de götürmüş, dönüşünde Kazakistan Cumhurbaşkanı N. Nazarbayev'e hediye etmiş. Bu Kur'an-ı Kerim şu anda Cumhurbaşkanlığı Müze'sinde bulunmaktadır.

Bilimsel çalışmalarda ve bunun sürekliliğini sağlamak amacıyla uzay programlarında bulunan Kazak astronotları Kazakistan açısından da önemli idi. Musabayev'in 1998 yılındaki uzay yolculuğunda Kazakistan'ın yer altı su kaynakları, tarım potansiyeli, kar kalınlığı ve bunun meydana getirdiği nem oranının incelenmesi, maden kaynaklarının gözlemlenip dökümünün alınması, dünya çevresindeki hava katmanlarının incelenmesi ve jeofizik sismik hareketlerin resimlerinin çekilmesi çalışmalarını yürüttü. Şimdiki çalışmaları tıp araştırmaları alanına ilgili. Musabayev Kazak milletinin onurunu yükseltmek için uzaydan canlı yayında Abay Kunanbayev'in şarkılarını söylediler.

Son zamanlarda Kazakistan uzay çalışmalarında başarılı gitmektedir. Önce Rusya ile ortak çalışmalar yürüterek Rus uzmanlarıyla tecrübe paylaşmaktadır. Rusya'da 30 Kazak uzay uzmanları hazırlanmaktadır. Bununla birlikte Kazakistan'da uzay uzmanlarını hazırlayacak uzay eğitimini veren merkezler açmaktadır. Şuanda dört Kazak astronotu sınavdan geçerek uzaya çıkmaya hazır bulunmaktadır. Onun ikisinin ismi açıklandı: Aydın Ayımbetov, Muhtar Aymahanov.

Kazakistan'ın uzay alanındaki projelerini gerçekleştirmeye başlaması, uzay devleti olmaya acele etmesinden değil bu yola zamanın kendisi sürüklemişti. Kazakistan 2003 yılından itibaren Rusya ile iki uzay projesi üzerinde çalışmaktadır. Birincisi, Baykonur'da "Bayterek" uzay kompleksini kurmak. Bunun için lazım olan 200 milyon dolar parayı Kazakistan tarafı ayırdı. Çünkü bu proje Kazakistan sponsorluğuyla gerçekleşmesi beklenmektedir. Bu kompleksi kurmadaki amaç, uzay araçlarını çevreye zarar vermeden göndermektir. İkincisi, "KazSat" uydusunu yapmak. "KazSat" uydusu 2005 yazın sınavdan geçirilerek son bahara doğru uzay üssüne yetiştirilene Aralık ayında yörüngeye gönderilmesi planlanıyor. "KazSat" uydusu dağıtacak sinyal İntelSat'a göre Kazakistan'ın Batı ve Doğu bölgelerinde iki kat güçlü. Bununla birlikte dağıtacak sinyal boyutu (ebat) da çok geniş. Bu uzay aracının hizmetlerini idare eden merkezi Astana şehrinden 100 km. yerdeki Alaköl bölgesinde kurulmaktadır. "KazSat" uydusu için

EOKA
Önce katletti
şimdi kutluyor!

AB ÜYESİ RUM-YUNAN
İlk TÜRKÜ katlettikleri
günde, 1 Nisan'da,
KUTLAMAK için GÖZÜMÜZÜN
İÇİNE BAKA BAKA
21.000 EOKA Teröristine
ödül olarak
ONUR(!) Madalyası
TAKIYOR...

SUSALIM MI ?